

SANATHANA SARATHI - TRAVANJ 2016. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - AVATĀRA VANI

POHRANITE DUHOVNO ZNANJE U SVOME SRCU

NEMOJTE DOPUSTITI LOŠIM MISLIMA DA UDU U VAŠ UM

Ljudski je život izuzetno dragocjen, svet i ispunjen zračenjem vrlina. Mi tratimo tako plemeniti život kako bismo udovoljili osjetilnim ugodama i vlasništvu nad svjetovnim stvarima. Glavna je dužnost ljudskog bića razviti dobar karakter i spoznati ljudske vrijednosti.

Suočite se s poteškoćama i razvijte ljudske odlike

Čovjek je rođen bez bilo kakvih želja ili odlika. U trenutku rođenja on uopće nema nikakvih obilježja. Kako odrasta, stječe neke odlike i, pod utjecajem navika vezanih uz prehranu, razvija neke od njih kao i pod utjecajem društva u kojem se kreće. Kada razvije vezanost i osjećaj posjedovanja, mora se suočiti s mnogim gubitcima, poteškoćama, nevoljama i izazovima. Čovjek bi se trebao uzdati u ljudske vrijednosti prilikom suočavanja sa svim izazovima, porazima i gubitcima. Ljudski je život pun poteškoća i izazova. Svi oni neizravno pomažu da se razviju ljudske odlike. Ako čovjek želi voditi ljudski život, treba razviti ljudske odlike.

U početku, čovjek razvija želje. Želje su svojstvene svima, bez obzira bili mladi ili stari, muškarac ili žena, običan čovjek ili svetac. Međutim, jako je važno imati dobre želje, odnosno želje da se stekne uzvišeni položaj, želja da se vodi plemeniti život, želja da se bude dobar student, želja da se slijedi božanski put. Sasvim je prirodno za čovjeka da ima želje jer on treba živjeti u svijetu. No, treba postojati granica tim željama. Kako su njegove želje prekoračile sve granice zbog djelovanja *kali yuge*, čovjek je izgubio svoj mir i proživljava nemir. Želje mogu postojati, ali trebala bi biti određena granica ljudskim željama. Neograničene ljudske želje su

poput lanaca koji ga vežu i drže u zatvoru. On gubi svoju slobodu jer je vezan svojim željama.

Primijenite znanje koje posjedujete

I životinje isto tako imaju želje, ali te želje nisu neograničene kao kod čovjeka. Životinje imaju razlog i doba godine, ali čovjek nema razlog i određeno doba godine. To je razlog zašto se čovjek danas suočava s tolikim nevoljama i poteškoćama.

Čovjek ne pati zbog pomanjkanja hrane, odjeće ili skloništa. Koji je onda razlog njegovom nemiru? Samo su pretjerane želje razlog koji ga čini nemirnim. Zato on mora postaviti strop nad svojim željama. *Što manje prtljage – to čini putovanje lakšim i ugodnijim.* Život je dugo putovanje. Na tom dugom putovanju vašeg života ne biste trebali imati pretjeranu prtljagu. U vedantskoj terminologiji to se naziva odricanje – *vairāgya*.

Vi već dugo vremena čitate o odricanju. Slušali ste mnoge govore. No, koliko ste od toga mogli primijeniti? Ako se preispitate, utvrdit ćete da niste učinili ni najmanji korak naprijed, tamo ste gdje ste bili i prije. Usprkos slušanju i čitanju vedskih tekstova, usprkos ponavljanju Božjeg imena – *japa* i meditaciji, usprkos poznavanju svetih tekstova, vaš je položaj isti kakav je i bio. Kako možete učiniti napredak? Dostići ćete plemenite visine samo kada primijenite znanje koje posjedujete. No, današnji su studenti ništice na području primjene i junaci na području knjiškog znanja. Vi možete čuti i naučiti mnoge stvari. No vaš je položaj isti onakav kakav je i bio. Umjesto da naučite stotinu stvari, jako je važno da primjenjujete barem jednu. Zato biste ih trebali početi primjenjivati. Iskustvo ćete steći samo primjenom.

Vaša glad neće biti utažena samo slušanjem naziva ukusnih jela. Morate učiniti napor i pojesti ih. Prosjak neće popraviti svoje prilike pukim slušanjem o veličini gospodarstva. Crna tama ne može biti raspršena slušanjem o moći svjetla. Isto tako, ni vi nikada ne možete postati poznavatelj Veda samim učenjem o njima.

Knjiško je znanje samo površno znanje. Ono što je nama potrebno je Vrhovno znanje. Vrhovno znanje stječe se putem praktičnog znanja. Zato čovjek mora učiniti napor kako bi ga primjenjivao, barem do određene razine. Usprkos svemu

svome učenju, ljudi ne čine nikakav napor da bi stekli Božju milost. Oni ne razvijaju duh požrtvornosti. Što predstavlja tu primjenu? Što je to što mi žrtvujemo? Mi ništa ni ne primjenjujemo, niti ne žrtvujemo. Zašto bismo onda trebali slušati? Slušamo svete tekstove isto tako kao što slušamo i druge priče. U svakodnevnom životu slušamo radio, gledamo televiziju. Koji je ishod toga slušanja i gledanja? Doživljavamo radost tako dugo dok gledamo. Kasnije, mi zaboravimo. No, duhovnost nije takva. Ono što se čuje, ono što se gleda, mora biti pohranjeno u srcu. Tek ćemo tada razviti zadovoljstvo i snagu.

Čovjek sebe smatra dobrim, a druge smatra lošima. No, dobro i loše ovisi o načinu nečijeg mišljenja. Dat ću vam jedan mali primjer. Jednom je Kršna pomislio kako provjeriti prirodu Yudhishtire i Duryodhane. Prvo je pozvao Yudhishtiru i kazao: „Ja imam zadatak kojeg je potrebno izvesti. Za to mi je potrebna osoba koja je jako pokvarenog uma i koja je sklona neistinitom i lošem ponašanju. Možeš li mi dovesti takvu osobu?” Nakon toga je Kršna pozvao Duryodhanu i rekao mu: „Duryodhana! Potrebno je izvršiti veliki zadatak. Za njegovo izvršenje potrebna je plemenita osoba koja je čista, nježnog srca i puna vrlina.” Obojica su se složili da izvedu zadatak koji im je dodijelio Kršna. Yudhishtira se uputio u jednom smjeru dok se Duryodhana uputio u drugom smjeru u potrazi za osobom kakvu je tražio Kršna. Nakon nekog vremena, Yudhishtira se vratio i najponiznije kazao Kršni: „O, Gospode! U našem kraljevstvu nema opake osobe. Ja sam jedini koji ima u sebi neku vrstu opakosti. Molim Te da upotrijebiš mene za ispunjenje tog zadatka.” Neko vrijeme nakon toga Duryodhana se isto tako vratio i kazao Kršni: „Kršna! U potpunosti plemenitu osobu nije moguće nigdje pronaći u ovom kraljevstvu. Ja mislim da sam ja jedina takva osoba. Ako mi kažeš koji je zadatak, ja ću ga svakako izvršiti.”

U egoističnom načinu promatranja Duryodhane svi su se činili opakima. U poniznoj prirodi Yudhishtire svi su izgledali dobri. Zato, ovisno o tome koja je boja stakala naočala koje nosite, sve će vam izgledati dobro ili loše. Ako je vaš način promatranja zao, sve će vam izgledati opako. Duryodhana je bio izuzetno opak i zlonamjeran. S druge strane, Yudhishtira je bio oličenje vrlina. On je bio sâmo utjelovljenje istine – *satya* i ispravnosti – *dharma*. Zato mu se svatko činio plamenitim i dobrim. Egoistična osoba će misliti kako ona sve zna, a da su svi ostali neznalice. No, onaj tko sve zna, uvijek je ponizan. Onaj tko tvrdi kako on sve zna, u stvari, ne zna ništa. Onaj tko kaže kako on ništa ne zna, može u stvarnosti

znati sve. Zato mi možemo pokušati znati sve. No, trebali bismo primjenjivati barem jednu ili dvije stvari od mnogih koje znamo.

Mnogi ljudi znaju priču o djelotvornosti izgovaranja Božjeg imena. Kao što je to ispričao govornik u ovome govoru, čuvši ime Gospoda, ptica se u sljedećem životu rodila kao tele, a tele kao princ. Mnogi ljudi izgovaraju „Sai Ram“, „Sai Ram“, neprekidno. No, do koje je razine došla njihova transformacija? Ako oni preispitaju same sebe, ne postoji čak ni djelića promjene u njima. Od kakve je to koristi? Ptica se može promijeniti, životinja se isto tako može promijeniti, princ se isto tako može sjediniti s Gospodom. No, koji je razlog za izostanak transformacije kod čovjeka današnjice? Nije dovoljno ako samo ponavljate Božje ime. Magnetofon može isto tako ponavljati Božje ime. Gramofonska ploča isto tako ponavlja Gospodovo ime. Do koje razine oni uživaju u ishodu? Zato, mi ne bismo trebali mehanički izgovarati ime Gospoda. To bismo trebali činiti potpuno svjesni. Sve bi trebalo proizlaziti iz srca, a ne samo s usana. Mi sve izgovaramo pomoću usana, ali ne doživljavamo razinu srca. Kako bismo ljudski život transformirali u božanski, trebali bismo usaditi božanske osjećaje u naše srce. Trebali bismo razviti duh požrtvornosti i produhoviti ljudski život.

Požrtvornost pruža besmrtnost

Što vi podrazumijevate pod duhovnošću? Duhovnost ne podrazumijeva puko ponavljanje Božjeg imena – *japa*, meditaciju, pjevanje bhajana. To su sve dobra djela. No, čovjek treba žrtvovati sva životinjska obilježja koja su duboko uronjena u njegovom srcu tijekom mnogih prošlih rođenja. Tek će tada njegovo izgovaranje Božjeg imena imati željeno djelovanje.

Kada izgovarate Božje ime, sveti bi se osjećaji isto tako trebali razviti u vama. Kada stablo izraste, njegovo bi se korijenje trebalo razgranati u zemlji. Težinu stabla nosi korijenje koje je ispod njega. Tek će tada stablo biti sigurno i snažno. Ako se korijenje nije proširilo u dubinu, cijelo će se stablo izvrnuti. Tako da, uz što veći rast primjene, i osjećaji bi isto tako trebali uranjati sve dublje. Boga u većoj mjeri zanimaju vaši unutarnji osjećaji od onoga što vani primjenjujete. Kada vanjska primjena i unutarnji osjećaji idu ruku pod ruku, vaša se duhovna vježba – *sādhana* pretvara u božansko zračenje. Trebali biste se mijenjati kako iznutra tako i izvana zato što je Bog prisutan u nutrini, vani i posvuda naokolo. Kao što Vede

objavljaju – Bog, koji sve prožima, prisutan je unutra i vani. Kada napredujete na vašem duhovnom putu, trebali biste isto tako preispitati do koje ste mjere stavili pod nadzor vaše svjetovne vezanosti. Kako se vaša vezanost povećava, vaše udaljšavanje od Gospoda isto se tako povećava, u istoj mjeri. Međutim, kada razvijete vezanost za Boga, vaša vezanost za svijet se smanjuje. To je poput klackalice. Vi ste na sredini. Na jednoj je strani svijet dok je na drugoj strani Bog. Ako se pomaknete prema Bogu, svijet će se odmaknuti od vas. Ako se pomaknete prema svijetu, postat ćete daleki od Boga.

U kojem biste se smjeru onda trebali kretati? Vi imate vezanost za svijet i težnju za Bogom. Ali, ne možete imati oboje u isto vrijeme. Srce je sjedalica za samo jednu osobu, a ne dvosjed. Ono isto tako nije glazbeni stolac. Ne bi se trebalo stalno mijenjati. Besmrtnost se ne stječe djelovanjem, nasljedstvom ili bogatstvom, već se stječe požrtvovnošću. Zato, ako želite steći besmrtnost, morate se odreći svjetovnosti. U ovoj se posudi nalazi voda. Ako u nju želite uliti mlijeko, prvo iz posude morate izliti vodu. Tek tada možete u nju uliti mlijeko. Ako ulijevate mlijeko u posudu dok se u njoj nalazi voda, ni voda niti mlijeko neće se u njoj zadržati. Slično tomu, i u vašem se srcu isto tako nalazi velik broj svjetovnih želja. Prvo ga morate isprazniti tako da uklonite svjetovne želje, a tada ga ispunite božanskim željama. Ako je srce stvarno prazno, možete ga ispuniti bilo čime. Ako je ispunjeno drugim stvarima, kako ga onda možete ispuniti božanskim znanjem?

Kao prvo, pročistite svoje srce. To je čistoća srca, čistoća duha – *cittaśuddhi*. Bez čistoće nije moguće jedinstvo. Tamo gdje nema jedinstva, božanskost neće nikada ući. S druge strane, neprijateljstvo može tamo ući. Prije svega, razvijte čistoću. Što se podrazumijeva pod čistoćom? Bog je u svakome. Zato biste trebali poštovati svakoga. Trebali biste razviti tu prirodu. Svakoga koga pozdravljate, taj će pozdrav doći i do Boga. Svakoga koga kritizirate, ta će kritika doći i do Boga. Zato iskažite poštovanje svakomu koga sretnete spoznajući kako Bog boravi u njemu. Nikada nemojte nikoga kritizirati. Kritiziranje drugih dovodi do toga da kritizirate Boga.

Ispravite svoje propuste, nikada nemojte ukazivati na propuste drugih. Kao što je Isus rekao, čovjek ne vidi brvno u svojem vlastitom oku, ali vidi trun u oku nekoga drugoga. To nije dobro. Čovjek bi se trebao osloboditi svojih vlastitih manjkavosti. Trebao bi vidjeti dobro u drugima, nikada ne gledati njihove promašaje. To je istinska duhovna vježba. Kada čovjek promatra svoje vlastite propuste i zasluge

drugih, on će dostići plemenite visine. Kada čovjek pokušava prikriti svoje vlastite pogreške i naglašava promašaje drugih, on u potpunosti potiskuje svoju ljudskost.

Zato bi prvo trebao preispitivati svoju nutrinu. To je preispitivanje samoga sebe. Kada se provodi preispitivanje, doći će do spoznaje samoga sebe, sebeostvarenja. Odakle proizlazi sebeostvarenje? Sebeostvarenje proizlazi iz Sebstva. Samopouzdanje vodi dok zadovoljstva samim sobom, zadovoljstvo samim sobom vodi do samopožrtvovnosti, a samopožrtvovnost dovodi do ostvarenja samoga sebe. Sve je u Sebstvu. Što je onda Sebstvo? To je istinsko Sebstvo – *ātman*.

Razvijte širokounnost

Čovjek treba istražiti i vizualizirati svoje vlastito istinsko Sebstvo. On kaže: „Nenu, nenu – Ja, ja.” Tko sam „Ja“? Gdje je to „Ja“? Je li ono u tijelu ili u umu ili u intelektu ili u srcu – *citta* ili u unutaršnjem instrumentu – *antahkārana*? Ne. To „Ja“ prisutno je posvuda. Stalna integrirana svjesnost je „Ja“. To je Vrhovna svjesnost – *prajñāna*. To je Bog. On je u umu, u tijelu, u intelektu, posvuda.

To znači da je Bog sveprožimajuć. Razvijte osjećaj da je Bog posvuda. Da biste imali širokogrudne osjećaje, oslobodite se vaših životinjskih sklonosti. Tek kada otklonite vaše životinjske sklonosti, u vama će se izraziti božanski osjećaji. Zato, usporedno s ponavljanjem Božjeg imena – *nāmasmarana*, vi biste isto tako trebali razviti širokounnost.

Mnogi ljudi dolaze ovamo iz jako udaljenih mjesta i pri tome troše puno novca. Nakon što su potrošili toliki novac i prevalili tako veliki put, što je to što bi oni trebali dobiti? Oni bi trebali razviti božanskost u svojoj nutrini. Jutros je Svami kazao to isto. U šalici se nalazi voda. Ako u nju usipate žlicu šećera, šećer će se slegnuti na dnu. Iznad njega se nalazi voda. Okus leži na dnu, a ne na vrhu. Ako popijete vodu s vrha, ona nema okusa. Što je voda bez okusa? Voda bez okusa su svjetovne želje. No, božanskost se nalazi na dnu. Da biste promiješali šećer s vodom na vrhu, što biste trebali učiniti? Trebali biste ga dobro promiješati žlicom. No, taj će se način šećer s dna proširiti po cijeloj vodi. Tada, uvijek kada popijete gutljaj, on će biti sladak. Vaše je srce čaša. Božanskost je šećer. Svjetovne želje su voda. Kada unutra stavite žlicu intelekta i promiješate vodu koja je duhovna vježba – *sādhanā*, tada će se božanskost proširiti posvuda. Što biste onda trebali učiniti? Božanskost u vama je posve prirodna. Vi ju ne širite posvuda naokolo.

Ograničavate ju, činite ju skučenom osjećajem za „ja“ i „moje“. To je samo stiskanje ljubavi. Ali trebalo bi postojati širenje ljubavi. Da biste širili ljubav, trebali biste imati osjećaj kako svatko pripada vama zato što je Bog u svakome.

Zato pravu duhovnu vježbu predstavlja putovanje od točke „ja“ do točke „mi“. Vi biste trebali putovati od male ništice do velike ništice. Ovo je ništica. Postoji još jedna veća ništica. Ona je isto ništica. Veća, ali samo još jedna ništica. Ona je isto ništica. Sve su ništice. Postoji razlika u veličini, ali kvaliteta je ista. Misliti da se mi krećemo od manje istine prema većoj istini je pogreška. Istina je istina. Istina ostaje ista u svakome trenutku.

Trebali biste imati otvoreni um. Kada imate otvoreni um, tada ćete moći prepoznati božanskost u svakome. Bez širokogrudnih osjećaja, proučavanje svetih tekstova puko je gubljenje vremena i uzaludan posao. Ne možete ostvariti božanskost pukim čitanjem tekstova ako su vam osjećaji uskogrudni. Da biste spoznali svoje Sebstvo, jedna je riječ dovoljna. Da bi se pričalo drugima, potrebno je pročitati velik broj tekstova. To je razlog zašto se kaže da čitanje tekstova nema okusa. To nije istinski znak božanskosti.

Izgovarajte Božje ime iz dubine svoga srca

Śiva ima mjesec na vrhu glave da bi pružao svjetlost svakomu. No, on drži otrov u svome grlu. On u sebi čuva sve što je štetno, a ono što je dobro dijeli svima. To je staloženost – *samatva* u prirodi Īšvare ili Śive. Bog boravi u svim bićima – *īśvarah sarvabhūtānām*, Gospodar svih bića. Taj Īšvara je u svakome. I vi biste isto tako trebali biti kao Īšvara. Podijelite dobro s drugima, a sve što je loše zadržite u sebi. Nemojte širiti i dijeliti loše odlike. Vi biste trebali potisnuti sve vaše loše odlike i nikada ih ne prenositi drugima. Ali širite dobre, budite dobri prema svakome. Možda nemate vremena da biste proučili svih 18 mitoloških tekstova – *purāna*. Ali trebali biste znati njihovu suštinu. Koja je ta suština? Suština 18 purana je *Pomogni uvijek, ne povrijedi nikada*. Dovoljno je ako znate to. Pomognite svakomu. Nikada nemojte nikoga povrijediti. Ako su vam poznata ta dva načela, tada možete znati sve.

Bog je u svakome. Vi trebate prepoznati tu istinu i razviti ljubav prema svima. Duh ljubavi je duhovnost. Podjela ljubavi je dvojnost. Dječaci! U ovoj mladoj dobi vi biste trebali razviti širokogrudne osjećaje. Umjesto da govorite drugima mnoge

stvari, dovoljno je ako vi sami primjenjujete samo jednu. Proučavanje svetih tekstova ne može nikoga transformirati ni u kojem vremenu. Vi možete ponavljati mnoge svete stihove – *śloka*, ali vaša tuga – *śhoka* nikada neće biti uklonjena. Primjenjujte suštinu stihova koje ste pročitali. To je dovoljno.

Na tanjuru su posluženi krumpiri i pogače od tijesta, *chapati*. Čak i ako budete stotinu puta ponavljali „krumpiri *chapati*, krumpiri *chapati*“, vaša glad neće biti utažena. Kada pojedete krumpire i *chapati*, tek će tada vaša glad biti utažena. Prvo doživite, zatim primjenjujte. Nema koristi od pukog izgovaranja imena Gospoda. Vi stalno ponavljate Ram, Sai Ram, Sai Ram – Ram, Ram, Ram, Ram, Ram, Ram, Ram – Kršna, Kršna, Kršna... kao magnetofon, od toga nema nikakve koristi. Nije dovoljno ako riječi samo silaze s vaših usana, one bi trebale izvirati iz srca. Kada one budu dolazile iz srca, tada će doći do transformacije. Putem transformacije ostvarit ćete blaženstvo – *ānanda*. Samo će to blaženstvo dovesti do ostvarenja samoga sebe. Ostvarenje samoga sebe je važno. Trebali bismo se pitati *tko sam ja, tko sam ja, jesam li ja tijelo?* Ne! Kada kažete: „Ovo je moje tijelo“, tada je tijelo odvojeno od vas. Vi kažete: „Ovo je moj um.“ To znači da je i um odvojen od vas. Vi ste različiti od vašega uma. „Tko sam onda ja?“, to biste se trebali pitati. Vi kažete: „Ovo je moje tijelo, ovo je moj um, ovo je moj intelekt – *buddhi*.“ Zatim se upitajte: „Tko sam ja?“ Trebali biste reći: „Ja sam ja. Ja nisam tijelo, ja nisam um. Um i tijelo samo su instrumenti. Ja sam vlasnik, ja sam gospodar. Zato, ja sam istinsko Sebstvo – *ātman*.“

Iskoristite sve instrumente. Razvijte osjećaj da ste vi istinsko Sebstvo – *ātman*. Tada možete doživjeti Sebstvo. Tijelo je poput vodenog mjehurića. Um je poludjeli majmun. Nemojte slijediti tijelo. Nemojte slijediti um. Slijedite svjesnost. To je istinsko Sebstvo – *ātman*. To je pravo Sebstvo.

Spoznajte jedinstvo u različitosti

Tijelo je potrebno. Tijelo je instrument. Zahvaljujući tijelu, vi ste do sada mogli vježbati. Postoji um. Nemojte dopustiti lošim mislima da uđu u vaš um. Sva djelovanja tijela i sva promišljanja uma usmjerite prema Bogu. Tada će posao biti pretvoren u štovanje. Svako djelovanje koje provodite smatrajte da je djelo štovanja. Nikada nemojte vršiti podjelu: „Ovo je moj posao, a ono je Božji posao.“

Svaki posao, bilo koji posao, Božji je posao. Kada se povodimo za tim osjećajem, tada možemo lako razmjeti duhovnost.

Nikada nemojte dopustiti da se razviju osjećaji za moje i tvoje. To je ego. Vi ne biste trebali imati ego. Tako dugo dok imate ego, ne možete ništa postići. Trebali biste biti jako ponizni. Trebali biste imati skromnost i poslušnost. Kada imate skromnost, tada ćete imati sve mogućnosti i sposobnosti. Tako dugo dok postoji ego, ne možete postići ništa. Zato se odmaknite od ega. Razvijte poslušnost i skromnost.

Misliti o Gospodu koji sve prožima, najvažnije je od svega. Od sutra, ako poklonici imaju bilo kakve sumnje, oni bi ih trebali razjasniti. Zapadnjaci dolaze ovamo s jako visokim očekivanjima. Mi bismo im trebali pružiti tu priliku. Oni nisu upoznati s indijskom kulturom. Što podrazumijevate pod kulturom? Koja je razlika između indijske kulture i zapadnjačke kulture? Po Svamijevom viđenju ne postoji uopće nikakva razlika. Postoji samo razlika u riječima, nazivlju. Ali materijal je jedan tê isti.

Englez će reći ovo je „water – voda“. Osoba koja govori hindi, reći će 'pani'. Osoba koja govori teluški, reći će „neeru“, a ona koja govori tamilski „thanni“. Osoba koja poznaje sanskrt, reći će „vari“. Različite su samo riječi, ali voda je voda. Bog je jedan. No, imena i oblici su različiti. To je jedinstvo u različitosti.

Nakita je mnogo, ali zlato je jedno.

Bića je mnogo, ali dah je jedan.

Zvijezda je mnogo, ali nebo je jedno.

Naroda je mnogo, ali zemlja je jedna.

(stihovi na teluškom)

Čvrsto bismo trebali uspostaviti to jedinstvo u različitosti. Uopće ne postoji nikakva razlika. Ne postoji uopće nikakva razlika među ljudima koji su se okupili ovdje. Ovdje postoji samo jedna velika kuća. Cijeli je univerzum jedna velika palača. Amerika je jedna soba, Italija je druga soba, Ujedinjeno Kraljevstvo je sljedeća soba. Različite zemlje su poput različitih soba. U velikoj palači postoje razne vrste soba. Dat ću vam jedan mali primjer.

Ovdje je velika kuća. U njoj postoji blagovaonica, radna soba, spavaća soba, kupaonica i kuhinja. Tu postoje razlike. Ali, kada dolazi do razlika? Tek kada postoje zidovi. Kada otklonite zidove, ostat će samo jedna prostorija. Kada nema soba – nema ni različitosti. Kako onda nastaju razlike? Nastaju zbog dodataka – *upādhi*, vanjskog oblika. Zidovi su prepreke. Kada otklonite prepreke, sve će biti jedno. Mi trebamo ukloniti zidove ega. Kada uklonite zidove, tada će sve, blagovaonica, kupaonica, kuhinja postati jedno. Zato se moramo osloboditi ega. Trebali bismo razviti ljubav i samo ljubav. *Ljubav je Bog. Živite u ljubavi.* Samo putem ljubavi možete razriješiti sve razlike.

Imamo poklonike koji dolaze iz Ujedinjenog Kraljevstva, Rusije, Kine, Sjedinjenih Američkih Država. Povezanost i odnos koji postoji među njima ovdje je samo ljubav. Ljubav je jedno. Kada nema ljubavi, tada nije potrebno da dolazite ovamo i trošite puno novca i podnosite sve neudobnosti. Zbog ljubavi ne brinete o neudobnostima s kojima se suočavate. U svojim domovima u kojima imaju posebnu radnu sobu, posebnu kupaonicu, posebnu garderobu, oni nemaju zadovoljstva. Ali ovdje, gdje nema nikakvog komfora, svi se prilagode. Oni razumiju. Njihova prilagodba i razumijevanje dovode do razine jako velike duhovne vježbe. Žrtvujući sve udobnosti, oni nastoje uživati u blaženstvu. Samo to blaženstvo ujedinjuje. Kao što se oni prilagođavaju u okviru jedne sobe, oni bi trebali razviti širokogrudne osjećaje. Oslobodite se uskogrudnog načina razmišljanja. Razvijte duh ljubavi. Taj duh ljubavi je duhovnost.

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 4. travnja 1993. godine

Bilo koji duhovni put slijedili, on bi vam trebao pomoći da iskorijenite neznanje. Što je neznanje? To je vjerovanje u sve što je izvanjsko, eksternalni scenarij. Vi biste trebali razlučivati je li nešto ispravno ili pogrešno, dobro ili loše. Trebali biste imati ispravno viđenje – samyagdršti. Tada ćete postati zaslužni. Ja sam uvijek spreman kazati vam koji je lak put do božanskosti. Bit ću sretan tek kada vi budete sretni. Učinite svaki mogući napor da biste primijenili ono što čujete. Bhajani su izuzetno sveti. Pjevanje bhajana čini srce svetim. Ono što je važno jest to da bi oni trebali izvirati iz srca. Bhajani nisu samo ritam, melodija i takt. Božje ime biste trebali pjevati s ljubavlju.

-Baba

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ KANCHIPURAMA

Više od 500 poklonika stiglo je iz Kanchipurama (sjever), okruga države Tamil Nadu na hodočašće u Prasanthi Nilayam i predstavilo izuzetan kulturni program 27. veljače 2016. godine. Prva točka programa bila je predstavljanje glazbe iz Karnatake u izvedbi gospodina Sai Vignesa, bivšeg polaznika balvikas programa koji je izveo nekoliko klasičnih skladbi iz Karnatake koje su skladali poznati skladatelji, predstavljajući njihovu lirsku ljepotu i glazbenu draž. Njegova je izvedba isto tako uključivala poklonstvenu pjesmu „Bho Shambho Siva Shambho Swayambho“ i pjesmu posvećenu Gospodu Subrahmanyamu. Slijedio je govor koji je održao još jedan bivši polaznik balvikas programa, gospodin Sai Krishna, koji je govorio o univerzalnoj božanskoj ljubavi Bhagavāna Babe u kojem je kazao kako je priča o Saiju, u stvari, priča o bezgraničnoj božanskoj ljubavi. Sljedeća točka programa bio je ples Bharatanatyam koji su izvele dvije plesačice koje su prvo otplesale ples posvećen gospodu Subrahmanyamu, a nakon toga ples kojim su izrazile zahvalnost Bhagavānu Babi. Još jednu plesnu točku izvele su djevojčice koje polaze balvikas program i otplesale narodni ples iz države Tamil Nadu u živopisnim kostimima, na opće oduševljenje svih poklonika okupljenih u Sai Kulwant dvorani.

SVEČANOST OBILJEŽAVANJA ŚIVARĀTRIJA

Sveti blagdan obilježavanja Śivine noći – *śivarātri* proslavljen je u Prasanthi Nilayamu s velikom predanošću i u ozračju svetosti. Te posebne, svete noći, 7. ožujka 2016. godine, velik broj poklonika sudjelovao je u pjevanju akhanda bhajana u trajanju od 12 sati koje je započelo u 18 sati 7. ožujka i završilo u 6 sati ujutro 8. ožujka.

Predstava s plesnim točkama „Śiva Sankalpa“

U predvečerje Śivarātrija, plesna skupina iz Prasanthija koja je sastavljena od bivših Bhagavānovih studenata, izvela je prekrasnu predstavu s plesnim točkama pod nazivom „Śiva sankalpa – Śivina Božja volja“ u Sai Kulwant dvorani koja je

bila prekrasno urešena povodom svečanosti koja se održavala. Plesači su ponudili svoje obožavanje i štovanje božanskom kozmičkom plesaču, Gospodu Šivi, putem ove predane plesne izvedbe.

Glazbeni program u izvedbi studenata

U samo jutro proslave Śivarātrija, 7. ožujka 2016. godine, studenti koji polaze Sri Sathya Sai institut za više obrazovanje, predstavili su glazbeni program posvećen Gospodu Šivi koji je započeo u 8.20 sati svečanim tonovima Panchavadyama u izvedbi orkestra na udaraljkaama koji djeluje pri Institutu. Izgovaranje hvalospjeva Svevišnjemu – *stotra* i poklonstvenih pjesama koje je slijedilo nakon toga, popraćeno izuzetno zanimljivim komentarima i pričanjem mitoloških priča, predstavilo je božansku slavu Gospoda Śive i Bhagavāna Babe. DVD sa snimkom glazbenog programa „Sai Symphony“ koji je održan prigodom Bhagavānovog 90. rođendana, bio je predstavljen u ovoj svečanoj prigodi.

Obredno kupanje Saīśvara lingama

Svečana povorka koju su predvodili članovi studentskog orkestra i skupina studenata koji pjevaju Vede, a slijedili su svećenici koji su nosili Saīśvara lingam, obilježila je početak poslijepodnevnog programa 7. ožujka 2016. godine. Lingam je bio donesen iz dvorane za pjevanje bhajana u svečanom ozračju i postavljen na podignutu pozornicu ispred posljednjeg počivališta Bhagavāna. Obredno kupanje – *abhiṣeka* izveli su nakon toga svećenici korištenjem 18 sastojaka, uz pjevanje vedskih mantri i svečane zvukove Panchavadyam glazbe. Značenje ponuda koje su izvršene lingamu bilo je objašnjeno na teluškom i engleskom da bi okupljeni poklonici bolje mogli pratiti izvođenje obreda. Nakon što su svećenici, po završetku obrednog kupanja, svečano ukrasili lingam, studenti su pjevali rudre. Štovanje lingamu iskazali su svećenici uz pratnju izgovaranja Sathya Sai Ashtottaram, nakon čega je slijedilo izgovaranje Lingashtakam stotri. Svečanost obrednog kupanja Saīśvara lingama završilo je izvođenjem aratija oko 17.30 sati.

Bhajani povodom Śivarātrija

Video snimka Bhagavānova govora održanog povodom Śivarātrija bila je prikazana okupljenim poklonicima. U govoru je On objasnio ezoterično značenje načela Śive i pozvao poklonike da spoznaju temeljnu istinu jednote svih jer je isto božansko načelo prisutno u svima. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom

„Sathyam Jnanam Anantham Brahma“. Tim je bhajanom, kojeg je otpjevao Bhagavān, u 18.00 sati započelo pjevanje Śivarātri akhanda bhajana u trajanju od 12 sati. Velik broj poklonika sudjelovao je u pjevanju bhajana povodom Śivarātrija koje se nastavilo tijekom cijele noći od 7. ožujka 2016. godine i završilo u 6 sati ujutro 8. ožujka 2016. godine s dva bhajana koje je Svojim zlatnim glasom otpjevao Bhagavān, a to su bili „Śiva Śiva Śiva Shambho Hara Hara Hara Shambho“ i „Hey Giridhara Gopala“. Nakon aratija, prasadam, koji se sastojao od riže s tamarindom i slatkog pongala, bio je poslužen svim okupljenim studentima i poklonicima u Sai Kulwant dvorani.

SVEČANOST HOLI

Radostan duh Holija oživio je u Prasanthi Nilayamu kada su Sri Sathya Sai seva organizacije iz država Bihar i Jharkhand 23. i 24. ožujka 2016. godine priredile dva programa poklonstvene glazbe i pjesama posvećenih Holiju u Sai Kulwant dvorani.

Prvi su program 23. ožujka 2016. godine izvela tri uvažena glazbenika kojim su okupljene poklonike u Sai Kulwant dvorani držala u stanju zanosa duže od sat vremena svojom briljantnom izvedbom poklonstvenih pjesama i pjesama posvećenih Holiju među kojima su se našle „Sai Ram Bhagavan“, „Mein To Sanvare Ke Rang Rati – Ja sam obojen u boje Kršne“, „Tu Pyar Ka Sagar Ka – Ti si ocean ljubavi“, „Sai Baba Bolo Sai Baba Bolo – Pozdravljamo Sai Babu“, 'Aaj Braj Mein Holi Hai Re Rasiya – Danas je Holi u Braju“. Pjevači koji su otpjevali pjesme bili su gospodin Ravi Kumar i njegove dvije kćeri, gospođa Jyotsna i gospođica Suvarna.

Sljedeći program poklonstvenih pjesama i pjesama posvećenih Holiju izveli su 24. ožujka 2016. godine profesor Krisnanand Mishra, gospodin Gaurang Kumar Choudhary i gospođa Rachna Jha. Započevši svoju izvedbu pjesmom Maithilli, poznatog Maithili pjesnika Vidyapatija „Jai Jai Jai Akhila Dharini – Pozdravljamo Božansku Majku koja podržava univerzum“, pjevači su predstavili slavu bogatog kulturnog nasljeđa Bhārate pomnim odabirom poklonstvenih pjesama posvećenih Rāmi, Kršni, Śivi i Bhagavānu Babi, a završili prekrasnom Holi pjesmom „Sainath Parthi Mein Rang Barse – U Parthiju vlada šarenilo boja“. Program bhajana koji je slijedio vodili su poklonici iz Bihara i Jharkhanda. Program je završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“ kojeg je Svojim zlatnim glasom

otpjevao Bhagavān i na taj način priveo kraju veselu proslavu Holija u Prasanthi Nilayamu.

Disciplina i usredotočenje su poput nasipa koji nadziru i usmjeravaju vodu riječnih tokova u bezopasne i korisne kanale. Vi ste zaokupljeni duhovnom vježbom – sādhanā i preispitivanjem Sebstva i, u tom velikom zadatku to dvoje će biti od velike koristi. Nitko tko nije upoznat s putom ne može stići na cilj, nitko tko nije svjestan cilja, ne može odabrati put i slijediti ga. Morate imati ispravno poimanje puta isto kao i njegovog odredišta prije nego što odlučite krenuti na putovanje.

-Baba

Iz naših arhiva

PREPOZNAJTE SVOJU DUHOVNU STVARNOST

PRAVILA I PRIMJENA TREBALI BI IĆI ZAJEDNO

Priča o Rāmi je priča o onome tko je ispunjen slatkoćom i suosjećanjem. Ta je priča kraljevski put za napredovanje čovjeka i uzoran život.

Načelo Rāme predstavlja kombinaciju Boga u čovjeku i čovjeka u Bogu. Poticajna priča o Rāmi predstavlja trostruki etički kôd koji se odnosi na pojedinca, obitelj i društvo. Ako se društvo razvija na ispravan način, obitelj bi trebala biti sretna, skladna i jedinstvena. Da bi se ostvarilo jedinstvo u obitelji, pojedinci koji čine tu obitelj trebali bi imati duh požrtvovnosti. Priča o Rāmi ukazuje na etičke kodove koji upravljaju pojedincem, obitelji i društvom. Ona promiče mnoge ideale.

Svatko je Rāmin lik

Djeca danas obraćaju malo pažnje riječima koje im upućuju njihovi roditelji. Roditelji, isto tako, ne ulažu veliku brigu u podizanje uzorne djece. U današnje vrijeme, onaj tko donosi pravila ne nalaže poštovanje. Učitelji izražavaju malo osjećaja prema djeci. Mržnja i gorčina među ljudima sve više rastu. Oni koji su danas prijatelji, već će sutra postati neprijatelji. I samo srodstvo lišeno je svojih emocionalnih veza. Zagađenje je onečistilo svako područje djelovanja – posao, obrazovanje, zemljoradnju, politiku i tome slično te uzrokovalo opću degradaciju u

društvu. U svakom području bjesne ponižavajuće zamisli i djelovanja. U takvim prilikama Rāmāyana pruža uzore i primjere za promjenu društva.

Tijekom proslave Rāminog rođendana – *Śri Rāmanavamī*, ljudi slave rođenje Rāme i prisjećaju se njegovih raznovrsnih postignuća. No, svatko bi se trebao podsjetiti kako je on sâm lik Rāme, pojedinac koji ugađa Rāmi – *Ramayati Iti Rāma*. U svakoj osobi postoji ta snaga privlačnosti. Zahvaljujući toj magnetskoj sili, čovjek je u stanju uživati u svijetu. On razvija brojne svjetovne želje. No, nikada nije zadovoljan. On ostvaruje zadovoljstvo iz nezadovoljstva. To je znak božanske snage privlačnosti. Ne postoji granica toj snazi. Svatko može doživjeti božanskost u sebi.

Promotrite razliku između Rāme i Rāvane. Obojica su bili jednako intelektualno sposobni i vrlo obrazovani. Rāvana je bio velik čovjek. Rāma je bio dobar čovjek. Potrebno je razumjeti razliku između veličine i dobrote. Rāvana, zbog svoga egoizma i želja koje nije mogao nadzirati, svoje znanje koristi na pogrešan način, što dovodi do njegove propasti. Rāma je koristio svoje znanje za dobrobit ljudi i učinio ih je sretnima. Rāvana nije ispravno „probavljao“ svoje znanje i patio je od posljedica „loše probave“. Razlika između Rāme i Rāvane bila je kao razlika između ispravnosti – *dharma* i neispravnosti – *adharna*.

Rāma i Rāvana prisutni su u svakom ljudskom biću. Kada netko krene neispravnim putem, on postaje Rāvana. Kada slijedi put istine i ispravnosti, on postaje Rāma.

Živite duhovnim životom

Pravila i primjena trebali bi ići zajedno, kao medicina i kontrola načina prehrane. Meditirajući o Bogu, trebalo bi se uključiti u božanske aktivnosti. Nema koristi od proučavanja ili slušanja duhovnih govora, a da se ne vodi duhovni život. Ispravnost znači živjeti u skladu s onim što nam nameće naša savjest. Djelovanje u suprotnosti sa savješću je pogrešno. Da bi se to spoznalo, nije potrebno proučavati knjige.

Čovjek ima mogućnost izbora: slijediti put ispravnosti – *pravrtti mārga* ili tražiti blaženstvo koje se nalazi u putu duhovnosti – *nivrtti mārga*. Svatko je odgovoran za stanje u kojem se nalazi. Loša je navika kriviti druge za svoje

nevolje. Trebalo bi prepoznati svoje manjkavosti. Nema većeg grijeha od optuživanja drugih. Trebalo bi vidjeti božanskost u drugima. Kada takav pristup raste, narod će napredovati. Čovjek ima neizmjerne mogućnosti za dobro ili zlo. Svojim dobrim mislima i dobrim djelima ljudi mogu promijeniti stanje u kojem se nalazi nacija.

Svatko bi trebao spoznati da je utjelovljenje Boga. Vi možete govoriti o utjelovljenjima Boga – *avatāra* kao Rāme i Kršne. No, vaše sadašnje utjelovljenje Boga nije ništa manje značajno. Svi su avatari sišli na Zemlju da bi kazali čovječanstvu kako su sva ljudska bića utjelovljenja Boga – *avatāra*. Kada su se rodili kao ljudska bića, ljudi bi se trebali ponašati kao utjelovljenja Boga, kao bića u kojima boravi duh Boga. Prepoznajući vašu duhovnu stvarnost, vi biste stalno trebali živjeti u pravoj prirodi Sebstva – *ātmatattva*.

Čovjek bi trebao napredovati sve više, dan za danom, no on sve više klizi niz strminu. To nije ispravno učenje. Svakoga dana trebali biste napraviti korak više do Boga. „Ja sam Bog. Bog se ne razlikuje od mene.” To je uvjerenje s kojim bi čovjek trebao živjeti.

Živite prema Rāminim načelima

Rāma je uvijek posvećivao veliku brigu dobrobiti svojih podređenih. On je njegovao jedinstvo među ljudima. To je dužnost svakoga na razini pojedinca. Svaki pojedinac trebao bi razviti četiri odlike: jednakost, cjelovitost, jedinstvo i bratstvo. Osobnost pojedinca rascvjetava se kada on posjeduje te četiri odlike. Obitelj, koju čine pojedinci takve prirode, predstavlja dobitak za naciju. Nije dovoljno ako ljudi samo obilježavaju i slave Rāmin rođendan i veličaju Rāmāyanu jedan dan u godini. Svatko bi u sebi trebao razviti obilježja koja ima Rāma. Trebali biste doživjeti Rāminu božanskost u sebi, neovisno o tome kako se zovete. S atmičke točke gledanja vi ste Rāma ili Kršna.

Neka ljudi razumiju načelo Rāme i žive u skladu s njime. Doživite blaženstvo Boga u svakom trenutku. To je istinska ljudskost. Ona se odražava kada vi mislite o Bogu. Sreća je jedinstvo s Bogom. Veliko blaženstvo možete doživjeti ako vidite Boga u vama i u svakome! Neka sve razlike nestanu. Prepoznavajući božanskost koja je prisutna u svima, trebali biste usvojiti načelo ljubavi i razviti suosjećanje u srcu. Ljubav je Bog. Ona nadilazi sve ljudske odnose temeljene na

vezanosti. Razvijte božansku i nesebičnu ljubav koja je trajna i beskrajna. Onaj tko istinski voli Boga, neće doživjeti nikakvu tugu. Na ovaj svečani dan razmislite o svetim učenjima i razvijte duh jednote.

Primijenite učenja iz Rāmāyane

Rāmāyana govori o pravom identitetu pojedinca, pravom značenju obitelji i svetosti društva. Ona uči o važnosti ljudskih vrijednosti. Danas se korupcija sve više širi u svim područjima, kao što su poslovanje, obrazovanje i politika. U takvim okolnostima načela Rāmāyane od izuzetne su važnosti. Ona detaljno objašnjava odnose koji bi trebali postojati među braćom, ocem i sinom, učiteljem i učenikom.

Danas mnogi ljudi čitaju svetu Rāmāyanu, no malo je onih koji razumiju njenu suštinu. Oni provode svoje vrijeme u stjecanju knjiških znanja i površnih znanja, ali ne uspijevaju usvojiti praktično znanje. Postoji velik broj ljudi koji mogu na lijep način objasniti učenja iz Rāmāyane, ali koliki od njih slušaju zapovijedi svojih otaca u svakodnevnom životu? Ne puno! Od kakve je koristi čitanje različitih tekstova ako ne provodimo u djelo poruku koja je u njima sadržana? Može li itko uživati u okusu različitih poslastica kako što su *mysore pak*, *gulab jamoon*, *jilebi* i drugi samim ponavljanjem njihovih naziva? Ne. U njihovom okusu se može uživati samo kada ih se pojede. Sama tekstualna informacija nije ni od kakve koristi. No, čovjeka danas zanima samo informacija, a ne transformacija. Intelpekt će se rasevjetati samo kada postoji transformacija.

Ako vaše ambicije nisu ispunjene, nemojte se pokolebati ili postati potišteni. Ostvarena osoba je ona koja ima osmijeh na licu u svakoj prilici.

(stihovi na teluškom)

Čovjek se treba suočiti s mnogim preprekama u svojem životu, ali nikada ne bi trebao biti potišten. Život je izazov, suočite se s njime. Život je san, ostvarite ga. Život je igra, igrajte ju. Živote je ljubav, uživajte u njemu. Budite radosni i odvažni u suočavanju s različitostima, nikada nemojte dopustiti da prevladaju bilo kakve slabosti. Vedanta objavljuje: „Osoba koja je nepouzdana uma ne može spoznati istisko Sebstvo – *ātman*.“ Zato biste trebali biti snažna uma. Razvijte vjeru u ono što je dobro.

Budući da više ne postoji strah od grijeha i ljubav za Boga, u ljudima dolazi do opadanja čovječnosti. To je razlog za pomanjkanje mira u svijetu.

(stihovi na teluškom)

Zato bi čovjek trebao njegovati ljubav za Boga – *daivaprīti*, strah od grijeha – *pāpabhīti* i moralnost u svijetu – *sangha nīti* . Iako su Rāma i Rāvana bili podjednako dobro uvedeni u sve vrste znanja, mudrac Vālmīki uzdizao je Rāmu kao božanskog, a prezirao Rāvanu kao opakog. Koji je razlog tomu? Rāvana nije provodio u djelo znanje koje je stekao već ga je, sasvim suprotno, koristio u opake svrhe. S druge strane, Rāma je sve svoje znanje pretočio u djelovanje i pružio radost svima. Onaj koji je zaokupljen dobrobiti svih. Onaj koji je obdaren mudrošću. Onaj koji je riznica svih hvalevrijednih vrлина. To su tri obilježja putem kojih se odražavala Rāmina božanskost. Svatko, tko je obdaren s tã tri obilježja, u osnovi je božanski. U stvari, svatko je božanski. Ali, zbog vezanosti za tijelo, čovjek nije u stanju prepoznati svoju božansku prirodu. Čovjek božanskost može doživjeti i uživati u njoj samo tako da slijedi put ljubavi. *Ljubav je Bog. Bog je ljubav. Živite u ljubavi.*

Započnite dan s ljubavlju

Provedite dan u ljubavi

Ispunite dan ljubavlju

Završite dan s ljubavlju

To je put do Boga.

Razlog za čovjekovu patnju je taj što je ograničio svoju ljubav na sebe i svoju obitelj. Trebao bi razviti širokogrudan osjećaj da su svi njegova braća i sestre. *Širenje ljubavi je život, sažimanje ljubavi je smrt.* Svi su djeca Božja. Svi su Božje iskre. Gospod Kršna objavio je u Bhagavadgīti: „Vječna atma u svim bićima dio je moga bića, svako biće dio je moga vječnog Sebstva – *mamaivamšo jīvaloke jīva bhūtah sanātana.* Zato bi čovjek trebao imati razvijene širokogrudne osjećaje da bi se mogao poistovjetiti sa svakim. Čovječanstvo ne može napredovati bez širokogrudnih osjećaja.

-Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Śri Rāmanavamī

DESET NAJDRAGOCJENIJIH DANA U MOJEM ŽIVOTU

R. S.Subramanian

Ovo se zbilo u lipnju 1954. godine tijekom mojeg prvog posjeta Puttaparthiju. U to vrijeme, putovanje u Puttaparthi bilo je jako naporno i iscrpljujuće. Kako me je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba privukao u Svoje božansko okrilje u mladoj dobi od 17 godina dok sam bio samo student na koledžu u Delhiju, jedna je zanimljiva priča koju bih želio podijeliti s dragim poklonicima putem časopisa Sanathana Sarathi.

Putovanje u Puttaparthi

Rođen u okrugu Tirunveli u državi Tamil Nadu, prvih deset godina moga života proveo sam s očevim roditeljima u udaljenom zaseoku pod nazivom Melappavoor. U srpnju 1946. godine oprostio sam se od svoga sela i uputio u New Delhi gdje su moji roditelji već živjeli zajedno s mojim ujakom, gospodinom V. S. Chidambaramom, dugogodišnjim Saijevim poklonikom i poznatim violinistom koji je duže od deset godina poučavao sviranju na violini velik broj ljudi, a među njima je bio i priličan broj Saijevih poklonika. Među njegovim učenicima bila je i plemenita dama, gospođa Kamala Sarathi, koja je bila gorljivi poklonik Sri Ramakrishna Paramahamse i Bhagavāna Babe. Običavao sam, kao student na višoj školi, redovito prisustvovati predavanjima Svamija Ranganathanande iz Ramakrishnine misije iz Delhija koja su se održavala svake nedjelje navečer. Kasnije, kao student na koledžu, običavao sam pratiti gospođu Kamalu Sarathi svake nedjelje ujutro da bismo doveli Svamija Ranganathanandu iz Misije na Sveučilište u Delhiju i natrag, na njegova predavanja o „Narada Bhakti sutrama“ i Adi Shankarinim „Viveka Chudamani“, u razdoblju od gotovo dvije godine. Tijekom toga razdoblja, oko 1950. godine, po prvi puta sam čuo za Bhagavāna. Kako je Svami planirao pobrinuti se za moj prvi posjet u Njegovo boravište, postalo mi je jasno tek kasnije!

U meni se rodila žarka želja da odem u Puttaparthi i, uz odobrenje mojih roditelja, napravio sam plan za kraj moje prve godine studiranja na koledžu, tijekom ljetnih praznika 1954. godine. Tako sam krenuo na putovanje kako bih se

susreo s dragim Gospodom Saijem. Krenuo sam na putovanje vlakom iz Delhija za Bangalore (danas Bengaluru). Tamo sam presjeo na drugi vlak i stigao u Penukonda 11. lipnja. Iz Penukonde sam trebao nastaviti autobusom kako bih došao u Bukkapatnam koji je bio na putu do moga krajnjeg odredišta. Kada sam ušao u autobus, začuo sam glas koji me je zvao mojim nadimkom. Tko bi me mojim nadimkom mogao zvati na ovom neobičnom mjestu? Tko drugi doli moja draga teta Kamala Sarathi koja je, po Njegovoj božanskoj volji, krenula tim istim autobusom s prethodne postaje na svojem putovanju iz Bombaya (danas Mumbai) do istog božanskog odredišta. Bio je to kao dašak hladnog vjetrića u vrućoj pustinji. Sve moje nedoumice, vezane uz boravak u Puttaparthiju, raspršile su se jer je Gospod poslao moga anđela čuvara da bi pazio na mene u Njegovom boravištu. To je bio početak božanske igre – *līlā* i moje je srce bilo ispunjeno radošću jer nisam trebao brinuti o tome kako ću se snaći na nepoznatome mjestu.

Nakon što smo putovali otprilike sat vremena, stigli smo u malo seoce pod nazivom Bukkapatnam, otprilike u 14.45 sati, po jakoj ljetnoj vrućini. Odavde su muškarci nastavljali pješice da bi prešli razdaljinu od više od pet kilometara do Parthija dok su žene, djeca i prtljaga nastavljali kolima koja su vukli volovi. Tako smo stigli u Puttaparthi navečer oko 17.30 sati.

Naše smo stvari ostavili u starome mandiru gdje je Svami običavao boraviti prije nego što se preselio u novi mandir, 1950. godine. Nakon toga smo se uputili u novi mandir koji je bio udaljen otprilike kilometar i pol i, kada smo se približili, Baba je, stojeći na balkonu, s osmijehom promatrao kako hodamo prema Njegovom boravištu i blagoslovio nas je kada smo stigli u mandir. Baba se isto tako brižljivo raspitivao o tome kako se osjećamo i kako smo putovali. Zatim nas je pozvao da dođemo u novi mandir i da se smjestimo u novoj garaži koja je bila s desne strane mandira gdje se danas nalaze apartmani East Prasanthi, na tri kata.

Dani boravka u Puttaparthiju ispunjeni blaženstvom

U skladu s time, mi smo se preselili u garažu i brzo smjestili. Ponovno sam se osjetio izuzetno sretnim i zahvalnim Gospodu jer sam uspio u svojem planu da posjetim Puttaparthi. Spoznao sam kako je sve Njegova volja. Tako je započeo moj kratki boravak u Parthiju o trajanju od deset dana. U to vrijeme nije bilo velikih gužvi i prosječan broj poklonika koji su boravili u Puttaparthiju bio je samo oko

100 do 150. Baba je običavao pozvati neke od poklonika tijekom posljednjeg dana njihova boravka da bi im pružio posebnu milost, pored toga što bi ih tješio, savjetovao ili im govorio o osobnim stvarima, nakon čega su se oni vraćali kući.

Tijekom moga boravka najprivilegiraniji događaj bio je Svamijev posjet našoj garaži svakoga dana poslije podne! Svami bi se obično spustio iz Svojih prostorija negdje oko 16 sati i uputio na kratku šetnju te bi posjetio prostore gdje su boravili stalni stanovnici, među kojima je bio i gospodin N. Kasturi sa svojom suprugom i majkom. Tih otprilike desetak kućica bilo je smješteno na udaljenosti od otprilike 300 metara i bile su u dva paralelna reda, nasuprot Babinom boravištu. Svami bi uvijek prvo dolazio u našu garažu, prije nego što bi nastavio dalje do njihovih kućica, što je bio Njegov uobičajeni put kretanja. No, ono što je meni bilo još značajnije, bila je činjenica da je Svami običavao stajati unutar garaže i razgovarati s gospođom Kamalom Sarathi otprilike 45 minuta svakoga dana, nakon čega bi se vratio u mandir, gdje je velik broj poklonika čekao na Svamijev daršan. Tijekom tih razgovora Baba bi odjednom prilično često pogledao prema meni i nasmiješio se u Svojoj dobronamjernosti. Ponekad bi On s ljubavlju izgovarao poticajne riječi gledajući prema meni, nervoznom mladiću koji je stajao zadivljen, u blizini Gospoda univerzuma! Smatrao sam se izuzetno blagoslovljenim jer sam mogao imati Njegov daršan, a isto tako slušati Njegove razgovore tijekom svih dana moga boravka u ašramu. U Svojim govorima, Svami je običavao raspravljati o svim vidovima zdravog i smirenog života. Pored toga, Svami je savjetovao da bismo uvijek trebali biti ispunjeni ljubavlju, a isto tako i jednostavni i iskreni. On je isto tako rekao kako će se On pobrinuti za svakoga tko vjerno slijedi Njegova učenja.

Vrijeme je brzo prolazilo i 21. lipnja 1954. godine Svami me pozvao, tijekom jutarnjeg daršana, na privatni intervju. Soba za intervju oduvijek je bila ista. Čim sam ušao u sobu iza Bhagavāna, On je zatvorio vrata i pokazao mi, s puno ljubavi, da dotaknem Njegova stopala – *pāda namaskāra*. Ja sam učinio tradicionalno iskazivanje štovanja uz prostiranje – *saštanga namaskāra* Gospodu univerzuma i predao sam se pred Lotosna stopala. Bhagavān je dotaknuo moju glavu u znak blagoslova i podignuo me je držeći me za ramena. Nakon toga je On materijalizirao vibhuti, stavio ga na moje čelo, a ostatak mi je dao, kao i blistavi komad papira veličine 12,5 x 17,5 centimetara na kojem je bila fotografija Shirdi Sai Babe i samog Bhagavāna. On mi je dao još 10 paketića vibhutija i kazao mi da

ih odnesem kući. Nakon toga se Bhagavān raspitivao o mojim roditeljima i mojem materinskom jeziku, tamilskom, te mi kazao nekoliko stvari koje su se odnosile na prilike u mojem domu u Delhiju. Zatim me je pogledao u oči i kazao mi kako imam naviku pretjerane zabrinutosti. On mi je sa suosjećanjem savjetovao kako bih odmah trebao odbaciti svoju naviku da o svemu brinem. Gospod me je uvjerio, s majčinskom brižnošću, kako će sve u mojem životu biti u redu jer će On uvijek voditi brigu o meni. Bio sam u suzama od zanosa. Prije nego što sam otišao, još sam iskazao štovanje uz prostiranje pred Njegova Lotosna stopala.

Vratio sam se u garažu i oprostio se od tete Kamale te joj od srca zahvalio što se brinula o meni tijekom posljednjih 10 dana koje sam proveo s njom. Nakon toga sam napustio Prasanthi Nilayam u 10.15 sati i krenuo za Bukkapatnam. Zajedno s drugim poklonicima pješice sam prošao put do Bukkapatnama gdje sam sjeo u autobus kojim sam došao do željezničke postaje u Penukondi. Odatle sam svoje putovanje nastavio vlakom prema svojem domu u pratnji nevidljivog suputnika, s pjesmom u mojem srcu i plesom u koraku. Do danas cijenim moje dječjačko iskustvo u Prasanthi Nilayamu tijekom deset najdragocjenijih dana moga života s božanskošću dok sam se kupao u sveobuhvatnoj ljubavi Bhagavāna– našeg istinskog suputnika u ovome životu i zauvijek.

-Gospodin R. S. Subramanian je umirovljeni pridruženi direktor pri Ministarstvu željeznica (Upravnom odboru željeznice) u New Delhiju

TRANSFORMACIJA JE POSAO KOJIM SE ON BAVI

Jan Floris

Napravio bih malu vježbu. Uvijek kada bih primijetio da je neki zaposlenik napravio propust, prvo bih u sebi naveo tri vrline koje krase tu osobu kao što su: on uvijek sve obavlja na vrijeme, on radi jako naporno i on ima lijep osmijeh. Činio sam to godinu i pol. Sve se promijenilo nabolje i sada je u mojem životu puno više ljubavi.

Kada mi je bilo 30 godina, uputio sam molitve Bogu da dođe u moj život i preuzme vodstvo. Tada se nije puno toga dogodilo, tako da sam krenuo u potragu za njim i polazio nekoliko tečajeva s temom o Bogu. Kada mi je bilo 45 godina, moj učitelj na duhovnom tečaju spomenuo je ime Sai Baba. Kada sam čuo Njegovo ime, znao sam zasigurno da je Bog na Zemlji. Od tada pa nadalje On je bio moj učitelj. Odmah sam se pridružio centru da bih naučio više. Ostali poklonici pozvali su me da im se pridružim u posjetu Babi. Međutim, nisam imao novaca. Tada se dogodilo čudo. Velik iznos novca sjeo je na moj bankovni račun. Mogao sam se pridružiti hodočašću i mogao sam po prvi put dotaknuti Njegova stopala. Tako je Baba ušao u moj život 1989. godine. On je izveo nebrojena čuda. To me nikada nije impresioniralo. Je li to tako velika stvar da Gospod, koji je stvorio život i tajanstveni univerzum, stvori mali prsten ili promijeni neka događanja? Svami o tome kaže kako su čuda Njegove posjetnice. Nakon što smo dobili poslovnu karticu, ništa se ne događa sve dok se ne počnemo baviti poslom. Kojim poslom? Moje najveće čudo je da vas ja mogu transformirati, kaže Svami. Jasno, transformacija je posao kojim se On bavi.

Ljubav postoji

Jednoga dana, u Prasanthi Nilayamu, mi smo svi čekali Babin daršan. Ja sam tražio svoju dušu zato jer smo u našoj maloj grupi jučer imali nekakvu raspravu. Upitao sam Babu u sebi da mi kaže što se dogodilo. Tada se u mojem umu oblikovala riječ: *blabbermouth*, brbljavac, što znači: pretjerano govorenje; Svami je mislio na mene. Tada sam zamolio za potvrdu. Kako mogu znati da si to Ti koji mi se obraćaš, Svami? Tada je jedan orao sletio s jednog od visokih čempresa koji su okruživali prostor za daršan i doletio ravno do mene. Preletio je točno iznad mene i mogao sam osjetiti snažan vjetar kojeg su stvarala njegova krila. O, pomislio sam, to je veliki znak! Poslije daršana sreo sam se s jednim članom grupe i ispričao mu što se zbilom. Ti misliš, ova ptica, kazao je i pokazao na nebo gdje je jedan orao letio u krug iznad naših glava. Navečer sam sreo još jednu članicu naše skupine te i njoj ispričao priču. Ona je pokazala na sunce koje je zalazilo na horizontu. Velika je ptica preletjela preko njega; to je ponovno bio orao!

Sada sam bio siguran da se moram popraviti. U ovome trenutku trebao bih vam nešto reći o svome životu. Bio sam instrument koji je poslužio kako bi se po prvi put omogućilo da recikliranje stakla bude profitabilno, a isto sam tako otvorio

jednu od prvih trgovina zdravom hranom. U tom sam poslu bio pionir, a ne diplomat. Sada mi više nije bilo potrebno to obilježje i bilo je vrijeme za promjenu. U ašramu smo se kretali u skupini od osam osoba i ja sam pokušavao izgovoriti nekoliko prijateljskih riječi. To je ispalo jako neobično i svi su se zaustavili te me sažaljivo promatrali. Sasvim je jasno da nisam uspio. Međutim, u nutrini, osjećao sam se jako sretnim! To je Svami koji mi da je do znanja: To je stvarno ono što ja želim, želim da se promijeniš.

Imao sam svoj posao. Baba naglašava važnost moralnosti u poslu. Meni to znači da bih trebao voljeti svoje kupce, društvo, a isto tako i moje zaposlenike. Želio sam biti dobar vođa, a ne veliki vođa. Mi svi znamo da postoji samo ljubav. Ja sam to želio doživjeti. Napravio bih malu vježbu. Uvijek kada bih primijetio da je neki zaposlenik napravio propust, prvo bih u sebi naveo tri vrline koje krase tu osobu kao što su: on uvijek sve obavlja na vrijeme, on radi jako naporno i on ima lijep osmijeh. Činio sam to godinu i pol. Sve se je promijenilo nabolje i sada je u mojem životu puno više ljubavi. Ne zbog tog malog napora, već zahvaljujući Svamijevoj milosti. „Napravi jedan korak prema meni”, kaže Svami, „i ja ću napraviti sto koraka prema tebi.” Ja sam napravio malu vježbu i bio sam nagrađen ogromnom srećom.

To je ono što ja želim od tebe

Tijekom proslave Božića u Prasanthi Nilayamu, ja bih uvijek pjevao u zboru. Često mi je uspijevalo sjediti naprijed. U tome slučaju drugi bi ostali u pozadini. To mi se nije činilo ispravnim. Odlučio sam da me Svami stavi tamo gdje On želi. Na sâm Božić bio sam smješten skroz otraga, pored vrata, nasuprot hramu. Osjetio sam kako se Baba igra. Kada smo pjevali pjesmu posvećenu Šivi, On je došao skroz do mjesta gdje sam sjedio i pogledao me kao da želi reći, da, to je ono što ja želim od tebe.

Sve su to bila mala iskustva vezana uz transformaciju. Sada bih vam želio ispričati kratku priču o tome kako nas Svami štiti. Jednoga dana uputio sam se da bih se priključio projektu nesebičnog služenja u Amsterdamu gdje smo hranili beskućnike. Dok sam hodao prema mjestu, napao me pljačkaš i ja sam pao na zemlju. Tada se pljačkaš odjednom uhvatio za glavu kao da je dobio nekakav

napad. Imao sam dovoljno vremena da bih otišao. Kazao sam, Baba hvala Ti, Ti si suosjećajni sveprisutni Gospod.

-autor je Središnji koordinator Regije 22 i član Odbora za upravljanje u slučaju prirodnih nepogoda pri Sathya Sai međunarodnoj organizaciji

Sve svjetovne stvari prolazne su i trenutačne. Samo je Bog nepromjenjiv, čist, vječan i besmrtn. Zato provedite svoje vrijeme pjevajući u slavu Boga.

-Baba

Sjaj božanske slave

ZAKON UZROKA I UČINKA - KARMAN

Stariji članovi naše obitelji smatrali su kako će moj suprug preuzeti odgovornost vođenja brige o obitelji. Budući da je kuća moga oca bila prazna, mi smo boravili u njoj zajedno s našom djecom. Nismo trebali plaćati najamninu što je bilo veliko olakšanje. Živjeli smo sretni zajedno. Odjednom, jednoga dana, moj je suprug rekao da mora ići u Madras (danas Chennai) i otišao je. Nekoliko dana kasnije primila sam pismo od njega u kojem mi piše da se sada nalazi u Bombayu (danas Mumbai) u potrazi za dobrim poslom. Njegovi roditelji su u to vrijeme stanovali sa mnom zato jer je moj svekar ponovno obolio.

Bila sam u potpunom mraku. Nije bilo druge već da potražim utočište na jednom i jedinom mjestu – kod Bhagavāna. Poželjela sam otrčati k Njemu. Ali nisam mogla. Putovanje u Parthi nije bilo lako kao što je to danas. Željela sam da netko ide sa mnom u pratnji. Naša je susjeda bila jedna stara gospođa. Vidjevši prilike u kojima sam se našla, ona se složila poći sa mnom usprkos tome što je i sama imala svojih problema.

Ukrcale smo se na vlak u Bangaloreu (sada Bengaluru) i stigle na željezničku postaju Penukonda. Tamo smo saznale da su toga istoga dana moji roditelji otišli za Bengaluru. Narasappa, koji je bio naš redoviti nosač još od vremena moga vjenčanja, prenio mi je tu vijest na željezničkoj postaji. Ali moja je baka još uvijek bila u Parthiju.

Čim smo stigle u Parthi, Svami nas je obje pozvao na razgovor. Upitao me je: „Što se dogodilo? Zašto si tako uznemirena?” Nisam mogla kontrolirati svoje ponašanje. Počela sam plakati. Bila sam u očajnom raspoloženju. Kazala sam: „Svami, mi smo svi lutke u Tvojim rukama. Ti se igraš s nama i Tebi je to zabava.”

Istoga trenutka On je odvratio s osmijehom: „O! Ti si spoznala da ste vi samo lutke u mojim rukama. A isto tako si naučila da sam ja redatelj predstave. Onda – čemu tê suze?” Vrlo je teško raspravljati s Njim, Božanskim Učiteljem. Zatim mi je rekao da sljedećeg jutra, tijekom doručka, dođem u Njegovu blagovaonicu.

No, ja Ga nisam poslušala. Nisam otišla gore, na kat. Nisam željela raspravljati o svojim problemima pred drugim ženama koje će sigurno biti tamo. Stajala sam u sjeni drveta i čekala da me On pogleda nakon što izađe iz blagovaonice. Kao što sam i očekivala, On je došao na balkon, vidio me i rekao: „O! Ti si kraljica Wilson Gardena (mjesto na kojem živim u Bengaluruu)! Ako ti ja kažem da dođeš, ti ne želiš doći.”

Bila sam posramljena. Uputila sam se gore u pratnji starije gospođe. Do sada su gospođe, koje su Mu donijele doručak, već bile otišle. On je bio sâm. Rekao je: „Tamo, u sobi za razgovore, ja s tobom ne mogu dugo razgovarati. U to vrijeme, na samome početku, Svami je običavao pozivati članove obitelji svakoga posebno, ne u skupini. „Ljudi, koji čekaju vani, pazit će na vrijeme. Želio sam s tobom dugo razgovarati. To je razlog zašto sam te zamolio da dođeš u moju blagovaonicu,” dodao je. Bilo mi je žao. Čak je i Bog vezan za društvo!

On je sjeo na stolac i upitao me o čemu se radi. Kroz jecaje, počela sam Mu govoriti o problemima, financijskim prilikama u obitelji i ostalom. On je rekao: „Sirota Padma, ti si jedina kći tvojih roditelja. Ti si bila odgojena jako ramaženo. Zato nisi u stanju suočiti se s poteškoćama. Znaš li ti da postoje ljudi koji proživljavaju puno veće nevolje od tebe?”

Ja nisam mogla prihvatiti Njegovo tumačenje. „Svami, moje poteškoće i moje boli su samo moje. Ja patim. Hoće li patnja postati manja ako budem razmišljala o patnjama i poteškoćama drugih? Zašto, Svami, zašto tî problemi? Cijela obitelj, od najmlađeg do najstarijeg člana, predala se Tebi – zašto onda?” Svami je odgovorio: „Pogledaj, Padma. Ako staneš ispred zrcala i počneš praviti

grimase, što ćeš vidjeti u zrcalu?” Ja sam kazala: „Iste grimase koje budem radila, moći će se vidjeti u zrcalu. To je naprosto odraz.” “A, dakle! To je to. Prije si mogla praviti 'grimase', a sada vidiš odraz. Budi sretna da se sve ovo događa u tvojoj mlađoj dobi. Ti imaš i mentalnu i fizičku snagu nositi se s time. Tvoji su roditelji živi da bi ti pomogli, a i ja sam tu na raspolaganju i lako je doći do mene. Kada bi se te stvari događale u tvojoj starijoj dobi, ti to ne bi mogla podnijeti!” Svami je jezgrovito objasnio teoriju uzroka i učinka – *karman*. Bilo mi je lakše.

Kada mi je bilo samo dvadeset godina, imala sam puno snova i očekivanja vezano uz moj život kao udane žene. Kada se sve uzdrimalo, ja to nisam mogla podnijeti. Stalno sam plakala, a Svami mi se stalno smiješio. Postala sam jako uznemirena. Činilo mi se kao da me On zadirkuje. Kazala sam: „Na kraju krajeva, sve tē stvari ne djeluju na Tebe, Svami. Tebi to nije ništa. Mi smo oni koji patimo – a čini se da Ti uživaš u našoj patnji.”

On je objasnio: „Ne, ne, Padma. Nije tomu tako. Budi uvjerena u to da, kada se ja smijem, sve će u budućnosti biti dobro. Ja se samo smijem tvojem neznanju. Ti misliš da će ova patnja trajati zauvijek. Ne, to nije istina. Meni je poznata budućnost. Ti ćeš sigurno biti sretna. To ćeš razumjeti kasnije.”

Svami je nastavio: „Ja se ne ljutim zbog tvojih primjedbi. To je postojalo u životima svih utjelovljenja Boga – *avatāra*, nakon pohvale slijedila je pokuda. Čak i u vrijeme avatara Kršne, kada je Aśvatthāman pogubio sve sinove Pandava, oni su me napadali zato što ih nisam spasio. Ali kada sam zaštitio Parikšita u utrobi Uttare, oni su me slavili kao 'zaštitnika klana – *kuloddharaka*'. Meni to ne smeta, to je oboje meni isto. Nemoj brinuti. Budi sretna.”

-Izvadak iz „Twameva Matha...” gospođe Padmamme

Chinna Katha

ČISTOĆA UMA

Tijekom vladavine Gospoda Kršne u Dwaraki, živio je jedan veliki umjetnik. Iako je naslikao portrete mnogih velikih kraljeva i primio od njih bogate nagrade, on nije bio zadovoljan. Osjećao je da će njegova umjetnost biti ispunjena

tek kada naslika portret Gospoda Kršne i dobije Njegovu milost. Kako bi ispunio tu svoju želju, on se uputio u Dwaraku i susreo se s Gospodom Kršnom. Kada ga je Kršna upitao za razlog njegovog dolaska, on mu je uputio molitvu: „O, Gospode! Ja sam posjetio brojna mjesta i postao poznat te stekao ugled kao umjetnik kojem nema ravnog! No, to mi nije pružilo ispunjenje. Molim Te da me blagosloviš prilikom da naslikam Tvoj portret kako bih svoj život učinio svrsishodnim. Ako budeš sjedio ispred mene neko vrijeme, ja ću moći napraviti Tvoju pravu sliku.” Kršna je sjedio neko vrijeme ispred umjetnika ne pomičući se, a nakon toga se uputio u Svoju palaču. Umjetnik je zadržao u svojem sjećanju lik Kršne kojeg je vidio, naslikao prekrasan portret nakon što se vratio u svoju rezidenciju i pokazao ga Kršni sljedećeg dana. No, utvrdio je da se Kršnine crte lica razlikuju od onih koje je naslikao na portretu. Zato se vratio u svoju rezidenciju, naslikao je drugi Kršnin portret i odnio Mu ga sljedećeg dana. Ali nije bio zadovoljan portretom Kršne kojeg je naslikao jer on nije odražavao njegov pravi lik. Tako je pokušavao naslikati portret Kršne šest pet ili šest puta, ali nije uspio u tome. Kako nije bio u stanju podnijeti bol svoga neuspjeha, odlučio je napustiti Dwaraku u ponoć, a da o tome nikomu ništa ne kaže.

Uvidjevši u kojem se tužnom i neugodnom položaju našao umjetnik, mudrac Nārada mu je prišao i rekao: „Znaš li ti tko je Kršna? Kako možeš zamisliti i nacrtati Njegov pravi portret? Nitko ne može nacrtati pravi portret ovoga božanskoga glumca i redatelja čiji se lik mijenja svakog trenutka. Nemoj biti razočaran svojim neuspjehom. Ja ću ti dati jedan savjet.” Rekavši to, Nārada je šapnuo tajnu na njegovo uho. Umjetnik je veselo otišao i donio sobom veliko zrcalo prekriveno tkaninom. Nakon što je postavio zrcalo ispred Kršne, skinuo je tkaninu s njega i kazao Kršni. „O, Gospode! Sve promjene Tvoga lika odražavat će se u zrcalu.” Uvidjevši neugodan položaj u kojem se našao umjetnik, Kršna mu je podario Svoj blagoslov.

Kada pročistite svoj um, tada možete jasno vidjeti lik Gospoda koji se u njemu odražava. Čistoću uma moguće je postići predanošću ispunjenom ljubavlju i vjerom.

DOŽIVLJAJ SVAMIJEVE MILOSTI

Dr. R. P. Tiwari

Upoznao sam Bhagavāna Sri Sathya Sai Babu početkom 1970-tih godina. Jednom sam dobio mali letak o Njegovom utjelovljenju na jugu Indije, a sasvim slučajno je istodobno prikazan dokumentarni film o Sathya Saiju, u lipnju 1971. godine u Kumudin Homes, školi koja se nalazi ovdje u Kalimpongu. Nakon što sam ga pogledao, nisam vjerovao 75% onoga što je u filmu bilo prikazano.

U međuvremenu, u studenom 1971. godine, moja je majka donijela fotografiju Svamija koja je bila lijepo uramljena. Prodavač, koji joj je prodao fotografiju, kazao joj je kako je lik na fotografiji reinkarnacija Gospoda Šive. Nakon što je moja majka ispričala tu priču, ona je pozitivno djelovala na naš um i mi smo počeli štovati Svamija. Napravljen je točan raspored za održavanje jutarnjih i večernjih bhajana bez uključivanja nekih odredbi i pravila.

Svami odgovara na moje molitve

Kasnije sam čuo kako su moji prijatelji iz razreda pjevušili neke bhajane i razvilo se moje vjerovanje u postojanje Gospoda Šive. Postupno su naši bhajani postali redoviti, u skladu sa svim odredbama i pravilima. Jednoga dana kupio sam nekoliko knjiga s bhajanima u trgovini u glavnoj ulici Kalimponga. Mi smo od tada polako počeli pjevati tê bhajane na svoj način.

U međuvremenu, 1972. godine, moj se otac razbolio. Njegovo je stanje bilo ozbiljno jer ga je istodobno pogodilo nekoliko bolesti i nama nije preostalo ništa drugo već uputiti molitve Svamiju. Tada sam iskreno molio Svamija za očev što skoriji oporavak. Svami je čuo moju molitvu i vratio zdravlje mojem ocu u svakom smislu. Isto tako, kada je moja majka oboljela u svibnju 1974. godine zbog kardioloških problema i poteškoća s disanjem, molio sam Svamija isto kao što sam Ga molio za brz oporavak moga oca. I ona se isto tako oporavila. Kada je doživjela recidiv bolesti 1991. godine, ponovno sam uputio molitve Svamiju i On joj je podario drugi život. Ona je još uvijek dobrog zdravlja.

Tako je moja vjera u Svamija postala postojana i čvrsta i ja sam počeo sve žrtvovati Njemu. Svakoga dana, prije nego što bih započeo posao, molio sam

Svamija za Njegov božanski blagoslov i cijeli moj posao bio bi obavljen bez ikakvih poteškoća.

Svami šalje oca kući

Postupno su svi članovi moje obitelji postali Saijevi poklonici. Ja sam se 1975. godine pridružio Sai centru sa svim članovima moje obitelji i počeo sudjelovati u različitim programima. Odjednom, 1978. godine, moj otac je napustio dom, a da o tome nije nikoga obavijestio. Tražili smo ga u i oko Kalimponga, ali bezuspješno. Kasnije je moja majka utvrdila da je sobom odnio neke religijske knjige među kojima je bila i Bhagavadgīta i da je sobom ponio i brojanicu – *japamāla*. Zato smo pretpostavili da je možda otišao u Svamijev ašram u Puttaparthiju. Bili smo zabrinuti zato što sobom nije imao dovoljno novca, imao je samo 500 rupija. U međuvremenu smo pretpostavili da je imao namjeru ne vratiti se kući. Svi smo se zajedno molili Svamiju često izgovarajući: „Svami, ako si Ti stvarno Bog, tada ćeš vratiti našeg oca kući.”

Kao slučajno, iste je večeri Baba pozvao moga oca koji je bio u ašramu u Puttaparthiju i upitao ga: „Zašto si došao ovamo, a da se prije nisi posavjetovao s članovima svoje obitelji? Odmah se vrati kući.” Moj je otac bio u nedoumici zato jer je otišao u Puttaparthi da bi tamo ostao zauvijek. Pored toga, nije imao novca da bi se vratio kući. Sljedećeg je dana Svami otišao u Whitefield. Moj se otac našao u neugodnoj situaciji i hirovito je odlučio slijediti Svamija u Whitefield. Sljedećeg jutra Svami je zamijetio moga oca kako ponovno gubi vrijeme u Whitefieldu. Svami ga je pozvao i upitao: „Nisi li već trebao otići kući?” No, moj je otac stajao nijem i bez odgovora.

Na kraju je Svami pouzdao moga oca u unutarnju sobu, stvorio veliku količinu vibhutija i zamolio ga neka vibhuti ponese kući i dâ ga članovima svoje obitelji. Vidjevši koja je to količina vibhutija, on ju je primio u svoju nepalsku kapu, vratio se u svoju sobu i htio ga presipati u drugu posudu. No, na njegovo iznenađenje, u stvorenom vibhutiju nalazilo se i nešto novca, točno onoliko koliko je bilo potrebno da bi se vratio kući u Kalimpong. Moj je otac tada spoznao kako se mora vratiti kući i susresti se sa svima nama jer je Svami to tako želio. Ne gubeći vrijeme, kupio je kartu za vlak i sigurno se vratio kući. Od tada pa sve do danas Svamijeva milost može se doživjeti kod nas iz dana u dan.

**-autor je dugogodišnji Svamijev poklonik iz Kalimponga u Darjeelingu,
Zapadni Bengal**

Studentski kutak

SAI BABA JE MOJ JEDINI DUHOVNI UČITELJ

Yashas Rajkumar

Pokret Sri Sathya Sai balvikas pokrenuo je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba za obuku djece da bi odrasla kao dostojni građani ovog velikog naroda i postali vođe sutrašnjice. On obuhvaća školsko obrazovanje s davanjem naglaska na pet najvažnijih ljudskih vrijednosti istine – *satya*, ispravnosti – *dharma*, mira – *śantī*, ljubavi – *prema* i nenasilnosti – *ahimsa*. Baba je rekao kako obrazovanje nije namijenjeno samo za preživljavanje. Ono je isto tako namijenjeno za puno smisleniji život koji je vrijedan truda. Ono je potrebno da bi se razvio dobar karakter i ponašanje djece za svijet koji će biti u miru. On ne samo da promiče vrline, već isto tako pomaže da bi se podignuo moralni i duhovni standard onih koji su obrazovani. Sri Sathya Sai balvikas program ima za cilj razviti fizičke, intelektualne, emocionalne, psihološke i duhovne strane djeteta.

Kada sam se pridružio balvikas programu, polako sam razvio zanimanje za njega. Kako je moje zanimanje raslo iz dana u dan, počeo sam smatrati Babu kao moga jedinog duhovnog učitelja i putem balvikas programa pronašao sam mir i zadovoljstvo. Zanimljiva metoda koju je usvojio naš duhovni učitelj – *guru* bila je poučavanje putem pričanja priča i primjerima. Najbolji dio balvikas programa bio je to da sam postao dijelom njegovih aktivnosti i proslava. Moje najomiljenije služenje bilo je služenje najpotrebitijima u zajednici – *nārāyana sevā* jer sam osjećao mir i radost u služenju siromašnih i potrebitih.

Moj prvi nastup na pozornici bio je u Sai Qawali pod nazivom „Sai Bin Raha Na Jaye...” koja je bila izvedena u svibnju 2012. godine u počast Babi povodom obilježavanja Easwaramminog dana. Zahvaljujući milosti Gospoda Saija, dobio sam priliku posjetiti Puttapartha da bih nastupao 2013. godine tijekom proslave Deepavalija i gujaratske Nove godine. Isto sam tako imao priliku izvesti arati u Sai Kulwant dvorani tijekom Deepavalija što je trenutak koji mi je među najdražima. Moj posljednji doprinos bilo je sudjelovanje u skeču na temu moralnih vrijednosti pod nazivom „Poštenje je najbolja politika“, u svibnju 2015. godine.

Od vremena kada sam se pridružio balvikas programu, postao sam osoba koja je od veće pomoći drugima i koja želi služiti drugima koliko je to moguće. Ja cijenim hranu i novac i nikada ih ne razbacujem. Balvikas program usadio je u mene mnoga dobra obilježja i, u svakom slučaju, postao sam bolje ljudsko biće koje više ne gubi lako svoje raspoloženje i strpljenje. Pridruživši se balvikas programu, osjećam se povezan s Babom i stalno tražim Njegov blagoslov. Svakoga Mu dana upućujem svoje molitve.

-Iz „Sri Sathya Sai Bal Vikas: The Path Divine – Božanski put“

Dragocjene izreke

Niže su navedene tri dragocjene izreke koje nam je dao Bhagavān. Promislite o njima, a nakon toga potražite sljedeće riječi u danoj križaljci.

1. I have told you that My Life is My Message. Avatars proclaim their Divinity that way.

Kazao sam vam kako je moj život moja poruka. Avatari na taj način objavljuju svoju božanskost.

2. I am the very breath of your life.

Ja sam sâm dah vašeg života.

3. Since God assumes human form in order to restore Dharma and to lead man back to the path of virtue and wisdom, nothing pleases God more than vigorous adherence to Dharma.

Od kada Bog poprima ljudski lik da bi obnovio ispravnost – *dharma* i poveo čovječanstvo natrag na put vrline i mudrosti, ništa neće učiniti veću radost Bogu od strogo prijanjanja uz dharmu.

Life, Message, Avatars, proclaim, Divinity, way, breath, assumes, human, restore, Dharma, lead, man, virtue, pleases, adherence, vigorous.

E	V	I	R	T	U	E	O	W	N	O	F	D
H	O	A	V	A	T	A	R	S	M	A	Y	H
O	B	R	E	S	T	O	R	E	S	W	A	A
P	R	O	C	L	A	I	M	L	E	A	D	R
H	E	A	D	I	V	I	N	I	T	Y	H	M
C	A	S	E	F	R	Y	M	E	H	R	E	A
I	T	S	M	E	S	S	A	G	E	L	R	T
S	H	U	T	A	I	O	N	U	N	D	E	A
H	U	M	A	N	T	U	A	R	O	U	N	S
F	A	E	P	L	E	A	S	E	S	D	C	T
E	D	S	V	I	G	O	R	O	U	S	E	M

Svamijevi savjeti studentima

Svugdje gdje se studenti nalaze, trebali bi prevladavati tišina, smirenost i sigurnost jer samo takvo ozračje pridonosi učenju i pospješuje ga. Ali, na što mi danas nailazimo? Ono što prevladava je strah, napetost i uznemirenost! Oni koji završavaju koledž, uopće nisu obrazovani u pravom smislu riječi. Mnogi se ponašaju gore od svoje neobrazovane braće.

Studentima bi trebalo biti jasno u vezi njihovih životnih vrijednosti, njihovog pravog identiteta i uzora u skladu s kojima bi trebali oblikovati svoje živote. Sada se oni u većoj mjeri bave prosuđivanjem i okrivljavanjem drugih. Kada netko ne posjeduje znanje o sebi i o onome što je dobro za njega, kako sebi onda može uzimati za pravo ispravljati ili prekoravati druge?

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

HONG KONG

Proslava 90. rođendana Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe započela je 19. studenog 2015. godine programom služenja za starije osobe. Kako se toga dana obilježavao Dan žena, Krilo žena ponudilo je gostima bogat ručak, zabavilo ih igrama i svaki je gost dobio na poklon paket s potrepštinama. Dana 23. studenog

proslava Bhagavānova rođendana započela je molitvom i bhajanima. Navečer je Sathya Sai centar bio ispunjen do posljednjeg mjesta ljudima koji su došli proslaviti rođendan Sathya Saija. Program se sastojao od poticajnih bhajana i prekrasnih videa. Godišnja publikacija, Sai Sarathi na temu „Transformacija Sebstva: Milost Saija“ bila je ponuđena Bhagavānu.

U okviru ostalih aktivnosti Krilo nesebičnog služenja podijelilo je 1 000 paketa s potrepštinama beskućnicima i nemoćnima. U svakom je paketu bio topli pokrivač, šal i rukavice, par čarapa, kišobran, mali i veliki ručnik te pribor za njegu zubiju, a sve je bilo lijepo upakirano u ekološki prihvatljivu torbu koju je moguće višekratno koristiti. Dobrovoljci Sathya Sai međunarodne organizacije tijekom cijele godine služe siromašne ljude koji žive na ulicama u Hong Kongu.

Dana 11. prosinca 2015. godine oko 1 100 ljudi okupilo se na kulturnom programu tijekom kojega je prikazana predstava s plesnim točkama pod nazivom “Naši su životi Njegova poruka“ nakon čega je slijedila video prezentacija i tradicionalni obred rezanja kolača.

KINA

S osjećajem predanosti i zahvalnosti članovi Sathya Sai međunarodne organizacije proslavili su Bhagavānov 90. rođendan u Guangzhouu ponudivši molitve i cjelovečernji program okupljenima kojih je bilo 80. Večernji dio programa sastojao se od prikazivanja video materijala o Bhagavānu i radu Sathya Sai međunarodne organizacije. Sathya Sai centar je s ljubavlju ponudio Bhagavānu premijerno izdanje mjesečnog časopisa. Časopis pruža informacije Sathya Sai poklonicima u Guangzhou koje se odnose na aktivnosti Sathya Sai međunarodne organizacije u Guangzhou, kao i u Zoni 5 te širom svijeta.

Dana 29. studenog 2015. godine članovi Sathya Sai međunarodne organizacije s ljubavlju su podijelili rižu, ulje, rezance, kolače i pokrivače štíćenicima Huiling Home u Guangzhouu, u centru za osobe s mentalnim poteškoćama.

JAPAN

Sathya Sai međunarodna organizacija Japana započela je proslavu 90. Bhagavānovog rođendana time što su 22. studenog 2015. godine poslužili curry i

rižu za 250 osoba. Istoga dana, Sathya Sai međunarodna organizacija ponudila je program za žene u Sathya Sai centru u Kobeu. Zatim se 23. studenog oko 150 Sathya Sai poklonika iz regije Kensai u Japanu – koja pokriva gradove Kobe, Osaka i Kyoto i njihove Sai centre te Nara grupu – okupilo u Kobeu na proslavi, koja je trajala cijeloga dana, na temu „Ljubav je izvor, ljubav je put, ljubav je cilj“. Program se sastojao od obreda polaganja prisege za nove dužnosnike Sathya Sai međunarodne organizacije u centru u Kobeu dok je poslijepodnevni dio programa uključivao poučni govor predsjednika Nacionalnog vijeća Japana. Nakon toga su članovi Sathya Sai centra iz Koebea odigrali prekrasnu predstavu na temu legende o Markandeyi te su otpjevali poznate bhajane na japanskom i hindiju. Večernji je program završio prikazivanjem videa o Bhagavānovoj božanskoj poruci o ljubavi. U Tokiju je Sathya Sai međunarodna organizacija objavila japanski prijevod, Bhagavānovu knjige *Sutra vahini*, nakon što ju je ponudila Bhagavānu.

KENIJA

Sathya Sai Baba poznat je kao utemeljitelj Sathya Sai škole u Kisayu u Keniji. Kao znak ljubavi prigodom Njegovog 90. rođendana, poklonici Sathya Saija u Keniji organizirali su 29. studenog 2015. godine svečanost i obred posvećenja zemljišta na kojem će se izgraditi srednja škola. Više od 360 ljudi pridružilo se ovom svečanom događaju kao sastavnom dijelu proslave Dana utemeljitelja u Kisaju. Osoblju škole pridružili su se roditelji, čuvari, članovi lokalnog parlamenta, članovi lokalne vlade, predsjednik područja i njegovi pomoćnici, predstavnici medija i drugi gosti. Polaznici osnovne škole, koji će završiti svoje obrazovanje u prosincu 2016. godine, najvjerojatnije će nastaviti svoje obrazovanje kao polaznici novosagrađene srednje škole koja će početi radom u siječnju 2017. godine.

MEKSIKO

Tijekom siječnja 2016. godine članovi Instituta za Sathya Sai obrazovanje (ISSE) Meksika posjetili su Sathya Sai školu Guatemale koja se nalazi u El Limonerou, koje se općenito smatra dijelom grada u kojem vlada kriminal. Više od 100 djece polazi tu osnovnu školu. Posjetitelji iz Meksika dočekani su s radošću i zanosom, a na poklon su im darovana pisma i crteži meksičke zastave koje su

posebno pripremila djeca koja polaze Sathya Sai školu u Guatemali. Po povratku u Meksiko članovi Instituta podijelili su svoja iskustva s polaznicima i učiteljima Sathya Sai škole u Chihuahui u Meksiku koji su nakon toga izradili prekrasne crteže vodenim bojama u čast djece iz Guatemale i napravili za njih izložbu crteža. Slike su po završetku izložbe bile poslane u Sathya Sai školu u Guatemali. Polaznici iz škole u Guatemali izložili su te slike oko slike Isusa na ulazu u školu kao znak ljubavlju ispunjenog priznavanja prijateljstva i jedinstva između te dvije škole. Polaznici Sathya Sai škole iz Guatemale isto su tako napisali 30 pisama zahvalnosti svojim prijateljima u Meksiku. Juan Enrique, polaznik trećeg razreda, napisao je: „Hvala vam što me smatrate svojim prijateljem. Ja sam jako sretan jer usprkos tomu što se ne poznajemo, vi ste mi otvorili svoje srce...Mi smo naučili letjeti poput ptica, plivati kao ribe, ali još uvijek nismo naučili živjeti poput braće. To je razlog da sam, kada sam pročitao vaše pismo u kojem navodite da smo mi braća i da volimo i poštujemo jedni druge, stvarno poželio da vas upoznam.“

SAUDIJSKA ARABIJA

Pedeset članova Sathya Sai centra Riyadh proslavilo je Božić 2015. godine okupivši se u Sai Majlisu da bi pjevali u slavu Bhagavāna Babe. Velika fotografija Sathya Sai Babe, ukrašena cvjetnim vijencima izrađenima od božićnog cvijeća i lampicama svih boja, na ulazu je pozdravljala svakoga tko je došao u prostor. Sathya Sai dobrovoljci ukrasili su dvoranu ukrasima, lampionima i zlatnim zvijezdama. Pored toga, snjegović, okićeno božićno drveće i prizor jaslca stvorili su ozračje radosti i mira. Program su obilježile produhovljene poklonstvene pjesme na engleskom i božićne pjesme koje su doprinijele stvaranju ozračja Božića uz pjevanje tradicionalnih i omiljenih pjesama kao što su „Tiha noć“, „Joy to the World“. Na vrhuncu proslave u dvoranu je ušao Djed Mraz s velikom vrećom punom slatkiša i poslastica koje je podijelio svima okupljenima. Svako je dijete isto tako dobilo božićni poklon na što su se u njihovim očima pojavile iskre radosti. Program je priveden kraju završnim molitvama te podjelom hrane i kolača.

Nakon toga, na Staru godinu, oko 50 članova Sathya Sai međunarodne organizacije iz Riyadha organiziralo je posebne večernje bhajane - pjevanje kojih je započelo molitvom. Kako je sat otkucavao minute do ponoći, pjevanje je postajalo sve snažnije tako da su svi radosno ušli u novu godinu.

NJEMAČKA

Novi projekt, Utrka vrijednosti, pokrenut je kako bi se organizirale raznovrsne aktivnosti koje su povezane s ljudskim vrijednostima, usporedno s trasom od juga do sjevera Njemačke, u razdoblju od svibnja do rujna 2015. godine. Projekt je bio pokrenut 9. svibnja 2015. godine tijekom održavanja predkonferencije u Wartaweilu uz sudjelovanje 15 Sathya Sai centara. Tijekom svečanog pokretanja prvi je trkač u utrci dobio simboličan trofej kojeg je trebao pronijeti određenom stazom. Trofej je stigao u Stemwede 18. svibnja gdje se okupilo 108 Sathya Sai poklonika da bi proslavili tradicionalni susret povodom Duhova pod nazivom „Mi smo izvori ljubavi: zvuk zlatnog doba“. Nekoliko tjedana kasnije trofej je stigao u Darmstadt gdje je na javnom parkiralištu bilo postavljeno pet „stupova vrijednosti“. Članovi Sathya Sai međunarodne organizacije predstavili su materijale o obrazovanju temeljenom na vrijednostima, uključujući igre, priče, karte i Sathya Sai učenja o ljudskim vrijednostima. Mnogi roditelji, koji su hodali sa svojom djecom koju su vozili u kolicima, pogledali su materijal koji je bio predstavljen.

Programi temeljeni na ljudskim vrijednostima isto su tako bili organizirani tijekom ljeta. Dana 20. lipnja 2015. godine simbolični trofej stigao je u Bonn, bivši glavni grad Njemačke. Prihodi ostvareni od prodaje knjiga u Bonnu bili su donirani Fondu za pomoć u slučaju prirodnih nepogoda Sathya Sai međunarodne organizacije koja je utemeljen nakon potresa u Nepal. Karte s ispisanim Bhagavānovim navodima bile su podijeljene okupljenima. Dana 18. srpnja 2015. godine Sathya Sai poklonici iz Freiburga okupili su se u katoličkoj crkvi sveučilišne bolnice gdje su izveli koncert koji se sastojao od pjesama svih religija. Program je putem videa bio uživo prikazan pacijentima u bolnici. U Ahrweileru su dobrovoljci Sathya Sai međunarodne organizacije proveli služenje u zajednici očistivši obale rijeke Ahr. U kolovozu 2015. godine dobrovoljci Sathya Sai međunarodne organizacije iz Karlsruhea ponudili su djeci sličan program pod nazivom „Poslijepodne ispunjeno vrijednostima“. Sathya Sai centar iz Tübingena organizirao je nekoliko rekreativnih aktivnosti usmjerenih na vrijednosti za djecu, tijekom ljeta 2015. godine.

Utrka je 26. rujna 2015. godine stigla do Berlina preko Kiela i Hamburga, na veliku završnicu. Izlet brodom po rijeci Spree bio je organiziran za 57

dobrovoljaca Sathya Sai međunarodne organizacije koji su se tom prigodom okupili iz svih dijelova Njemačke. Parobrod ukrašen banerima sa simbolom Sarva Dharma i porukom „Voli sve, služi svima“ provezao se rijekom kroz grad, tijekom vožnje koja je trajala tri sata, prošavši kroz dijelove grada u kojima se nalaze zgrade vlade. Poruka ljubavi i jedinstva na taj je način pronesena širom zemlje.

- Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA – BHĀRATA

Gujarat: Kao i svake godine, tako je i ove godine Sri Sathya Sai seva organizacija iz Gujarata organizirala Godišnji susret (Maha Sammelan) svih poklonika iz Gujarata u Tithalu, Valsad, dana 27. i 28. veljače 2016. godine, u kojem je sudjelovalo više od 1 000 poklonika i dužnosnika.

Raspravljajući o temi susreta „Transformacija sebe kako bi se transformiralo društvo“, gospodin Manohar Trikannad, predsjednik Organizacije u državi Gujarat, dao je primjer šećerne trske koja daje okus slatkoće tek kada se zdrobi. Bez obzira na to kakve nas poteškoće snašle u životu, mi bismo trebali odražavati božanskost, rekao je. Govoreći o svojim iskustvima sa Svamijem, gospodin Nimish Pandya je kazao kako Babu nije zanimalo naše služenje, već transformacija do koje je došlo u nama tijekom služenja. Naglasio je kako je pretpostavka da se postane članom Sathya Sai organizacije bila namjera da promijenimo sebe, a ne da promijenimo druge. Na kraju se okupljenima obratio Munishri Sri Jin Chandra Maharaj. On je kazao da bi Bog bio sretan kada bismo mi iskazivali ljubav i suosjećanje prema drugima. Navodeći riječi Mahavir Svamija, on je rekao da bismo trebali imati mir uma i tada će odraz najvišeg Sebstva – *paramātmān* biti moguće vidjeti u istinskom Sebstvu – *ātman*. Tijekom poslijepodnevnog dijela programa održane su grupne rasprave vezane uz rad raznih krila Sai organizacije kao što su mladi, balvikas, mahila, Prasanthi Security, Seva Dal, Sri Sathya Sai program uključivanja sela (SSSVIP). Kasnije navečer voditelji grupa predstavili su svoje planove djelovanja. Večernje bhajane su pjevali mladi.

Sljedećeg dana gospodin Nimish Pandya održao je poseban sastanak s dužnosnicima. Na njemu je kazao kako je obveza svakog dužnosnika širiti Svamijevu poruku s istinskom ljubavlju. On je kazao kako je Svami uvijek

govorio: „Ja ne želim sposobnost mojih poklonika, ja želim njihovu raspoloživost.” (igra riječi u engleskom jeziku – *ability* – *sposobnost* i *availability* – *raspoloživost*). Mi bismo trebali biti na raspolaganju za Svamijev posao, dodao je.

Pobjednicima natjecanja u govorništvu dodijeljeni su trofeji za ovu godinu, a ovogodišnji prijelazni pehar osvojio je okrug Bhavnagar. Više od 12 liječnika dobilo je za nagradu *Appreciation Certificates*, za obavljanje nesebičnog služenja duže od 15 godina u Sathya Sai medicinskim centrima u raznim okruzima. Slijedio je program bhajana. Na kraju je predsjednik Organizacije u državi, zajedno s poklonicima koji su bili prisutni, položio prisegu da će pružati nesebično služenje koliko najviše budu mogli.

Odisha: Dva projekta opskrbe pitkom vodom pokrenuta su u selu Alauti 6. veljače 2016. godine. Prvi je u upotrebi od prošle godine. Priča koja se nalazi u pozadini toga projekta je sljedeća: Tijekom ljeta stoka ne može pronaći pitku vodu dok prolazi tim područjem. Kako bi utažila svoju žeđ, stoka se kreće u smjeru željezničkih tračnica u potrazi za vodom i tu dolazi do nesreća koje završavaju njihovom smrću. Svake godine više od 25 grla stoke u selu postaje žrtvom. Sathya Sai seva skupina iz Alautija je zato pokrenula inovativni projekt opskrbe pitkom vodom kako bi hladna pitka voda bila osigurana za životinje u središnjem dijelu polja koja se obrađuju, gdje nije bilo nikakvog drugog izvora vode. I ljudi također imaju opskrbu pitkom vodom zahvaljujući cijevi koja je priključena na zdenac. Po završetku prvog projekta nije bilo smrtnih slučajeva životinja u području uzrokovanih nesrećama s vlakovima. Prvi je projekt dovršen tijekom 2015. godine, a drugi će biti dovršen tijekom 2016. godine.

Ljubav bilo koje vrste u bilo kojoj mjeri nije ništa drugo već iskra božanskosti. Ljubav ne poznaje strah, ona promiče istinu, ona pronalazi mir, ona gradi vjeru, ona promiče sklad.

-Baba

Oslobođenje, cilj koji je dostižan

Predstavljanje knjige

Edelio Sanchez Perez

Knjiga Edelia Sancheza Pereza, napisana na španjolskom, bila je prevedena na engleski jezik a prevoditelj je bio Sase Narayam Persaud. Knjigu preporučujemo čitateljima zbog ispravnog nazivlja i bogatstva jezika.

Sadržaj knjige podijeljen je u tri glavna dijela u skladu s Bhagavānovim navodima o tri razdoblja u životu Isusa Krista. Autor povlači vezu svojeg duhovnog razvoja sa svakim svojim posjetom Bhagavānu Babi. On priča o svojim duhovnim razmišljanjima u izravnoj fizičkoj prisutnosti Bhagavāna Babe, a isto tako i o iskustvima stečenim iz primjene kod kuće, kronološkim redosljedom.

Potruga da se postane svjestan apsolutne svjesnosti kao bitak svijest blaženstvo – *sat cit ānanda*, bića sa sviješću, snaži se vjerom i ostvaruje ustrajnom vježbom. Čini se da je autor prirodno okrenut u tome smjeru i zato se ne suočava s poteškoćama u dostizanju viših razina svjesnosti, uz najmanji mogući napor.

Zaista je nemoguće objasniti transcendentna, joginska iskustva i metafizičke koncepte u grafičkim ilustracijama. Knjiga je bogata grafičkim prikazima koji se povezuju s različitim temama.

Kada je veliki znanstvenik Werner Heisonberg objavio: „Promatrajući fizičke pojave, nije moguće u potpunosti odvojiti promatrača od predmeta promatranja ili pojave”, nije se mnogo današnjih znanstvenika slagalo s njime. Jedna od primjedbi autora: „...Osjetio sam ljubav i jako suptilno širenje, koje je obuhvatilo svakoga. Svatko je bio ja, a ja sam bio u svakome. Ja nisam bio ništa drugo do istinsko Sebstvo – *ātman* iz kojeg sam promatrao s ljubavlju koja je izvirala iz vitalnog središta mojih grudi ...”, može poslužiti kao metafizički dokaz Heisonbergove znanstvene teorije.

Autor iznosi svoju reinterpetaciju stanja budnosti, sna i spavanja iskustvenog života riječima: „Mi bismo trebali usmjeriti svoju pozornost promatrača prema samom promatraču, odnosno, našu pozornost na našu vlastitu pozornost da bismo spoznali svjesnost Sebstva, božanske ljubavi – *prema*, istinskog oblika Saija.

-P.P.S. Sarma

Putem duhovne vježbe – sādhanā nesebičnog služenja – sevā, moguće je spoznati Jednoga, na koga mnogi nalikuju. Onaj tko služi gospodara pogleda usmjerenog na platnu vrećicu, ne može se nazvati onim koji nesebično služi – sevaka. On je sluga platne vrećice. Ta vrsta služenja samo će ga vezati uz profit ili gubitak do kojeg će dovesti i razviti u njemu razočaranje ili ushit. Služenje bi trebalo provoditi ili iz vrhunskog osjećaja dužnosti ili kao poniznu, posvećenu ponudu Gospodu ili u duhu potpune predanosti Božjoj volji, ostavljajući Njegovoj milosti sve misli na posljedice.

-Baba